

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 02.06.2008. године

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **Присутни су и браниоци оптужених адвокати: Горан Петронијевић и Мирјана Несторовић, Ненад Војиновић, Вељко Ђурђић, Милан Бирман, Палибрк Драган,**

А присутан је и оптужени Нишавић.

Нису приступили адвокати Татомир Лековић и Фолић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља уместо Татомира? Фолића, Бирман. Да ли сте сагласни, Мирослав Петковић. А ко Татомира Лековића?

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Адвокат Ненад Војиновић ће Татомира Лековића.

Оптуженог Нишавић Милорада уз његову сагласност у наставку главног претреса браниће адв.Ненад Војиновић, а оптуженог Петковић Мирослава уз његову сагласност уместо недошавшег адвоката Фолић Горана браниће адвокат Милан Бирман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Присутан је, Вас нисам прозвала? Кога нисам прозвала, Васиљковића? Добро. Реците ми сведок је ту, јел тако. Обрад Стевановић?

Присутан је и сведок Обрад Стевановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту судски вештаци? Доктор Душанка Чорак и доктор Нада Јанковић, ја бих Вас молила да их одмах позовете, изволите?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу морати да напустим претрес око петнаест до један, па ће ме мењати колегица Мира Несторовић, у наставку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Опростите, у 11 бих изашао, враћам се у 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да Вас не прекидам после. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, да ли сте добро данас? Добро се осећате, можете, јел тако, да пратите? Ја имам силне изводе из медицинске документације, извештаје, добила сам већ два, три, ево у току јутра, Ви сте били извештачени од стране наших судских вештака, тако да бих замолила вештаке да се изјасне на ове налазе.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се саслушају судски вештаци др Душанка Чорак и доц.др Нада Јанковић.

САСЛУШАЊЕ СУДСКИХ ВЕШТАКА

Др Душанка Чорак, са списка судских вештака опоменути изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо добили овај Ваш налаз 27.05.2008.године, у коме се констатује да са психијатријско-психолошког становишта у Петковић Зорана, нема препрека да учествује у својству оптуженог у овом кривично-правном поступку и да несметано прати ток главног претреса.

СУДСКИ ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: Остајем код писменог налаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да додате везано за овај налаз?

СУДСКИ ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: Могу да поновим то, мислим, да остајем код писменог налаза, мислим актуелно нема знакова и симптома било каквог привременог или трајног душевног оболења као ни привремене поремећености или слабоумља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

САСЛУШАЊЕ др НАДЕ ЈАНКОВИЋ

Опоменути, упозорена:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите докторка?

СУДСКИ ВЕШТАК доц.др НАДА ЈАНКОВИЋ: Ми смо детаљно процењивали ниво когнитивног и конетивног функционисања испитаника да би смо видели да ли може да присуствује данашњем претресу. У налазу, нарочито психолошком налазу описали смо профил његове личности и тип његовог реаговања на ово што му се сада дешава, где смо детаљно навели да је дошло до емоционалне дестабилизације која је резултовала и соматском озбиљном декомпензацијом. Дакле, ми нисмо нашли упркос присуству снажног емоционалног дистреса у његовом персоналном функционисању присуство психо-патолошких тенденција које би омеле њега да прати и разуме овај процес, да сарађује са својим адвокатом и да брани своје интересе, дакле у психолошком смислу, али

озбиљност соматског статуса је такође пресудна за његову процесну способност и стога смо и навели да је важније мишљење лекара из домена судске медицине, с обзиром на све ризико факторе његовог актуелног соматског стања и могућности погоршања тог соматског стања под упливом анксиозности, дистреса, емоционалне децентрираности. Дакле, да поновим, когнитивно нема препрека, персонално, конетивно, нема, он чак сматра да је за њега боље да се све ово што пре заврши, али с друге стране, независно од његове воље, он соматски снажно реагује, на ово што учествује у овом процесу, а с обзиром на тип болести постоји ризик, дакле, тај уплив емоционалности њега изремети, али о томе заиста психолог и психијатар, не могу да се изајсне него пре судски медицинари. Ето, то је наш став и то смо навели у мишљењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сад нам пристигао извештај доктора Ђуре Комазеца, специјалисте интернисте, суб специјалност кардиолог и где стоји: На основу данашњег прегледа у 08.30 часова, именовани је способан да присуствује главном претресу. Налаз је уредан, без еволутивних промена. Дакле, то је са данашњим даном у 08.30?

СУДСКИ ВЕШТАК доц.др НАДА ЈАНКОВИЋ: То је оно што ће суд руководити дакле, у томе да му дозволи или не дозволи, с обзиром да кажем, са психолошке-психијатријске тачке нема препрека, али соматски статус је фрагилан и под упливом свега овога, па значи, водиће суд о томе рачуна какав је извештај добио од соматских медицинара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има питања? Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Са ким су се вештаци консултовали од других лекара и да ли су се с неким консултовали, пошто је Ваша наредба била да се налаз и мишљење употпуни комисијским прегледом и вештачењем новим. Ово је неко паралелно вештачење у односу на оно прошли пут које смо имали. Ја знам да је суд имао проблема око свега тога, али није налаз онако како је предвиђен Вашом наредбом да буде достављен суду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали у виду све те налазе Института?

СУДСКИ ВЕШТАК доц.др НАДА ЈАНКОВИЋ: Па да Вам кажем нешто, пре свега смо имали увид у резултате и што смо и навели све дијагнозе које је он добио, надаље, разговарали смо са ординирајућим лекаром у затворској болници, консултовали смо и шефа медицинске службе у затворској болници о томе ће се колегеница компетентније изјаснити, да је био договор да се са психијатријске тачке гледишта, дају одређени

седативи који не би изреметили његов соматски статус, али који би допринели да он боље и стабилније поднесе ову ситуацију данас, да би се евентуално превенирало утицај тог емоционалног дистреса, на његово соматско стање. И сам испитаник има доста увида у своје функционисање у своје стање и то је било на неки начин и у договору са њим, с обзиром да смо описали да он има потпуно очуване егзекутивне функције, да је он у стању да планира своје понашање, да зна шта је за њега добро, да води своје понашање у том правцу, али уз пуно уважавање свих његових актуелних соматских могућности којих је и он свестан и које доста тешко проживљава и доживљава с обзиром да је некада тело било значајан базичан ослонац у његовој укупној целоживотној успешности. Дакле, о процени психолошко-психијатријског домена, напосто, присуство судског, специјалисте судске медицине не би могло ничему да допринесе, јер нам се методологије потпуно разликују, а ми смо имали увид у све његове соматске проблеме и на крају крајева у налазу смо навели тај неки круг како је у ствари дистрес коме је он био изложен довео до погоршања његовог здравља, како сад то има рефлексiju надаље и како он затвара те неке кругове, али напосто да буде, мислим, више људи присутно ако се на то односило Ваше питање, то не би имало смисла, с обзиром на различитост методологије рада, психолога, психијатара и судских медицинара.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па ја не знам да ли би имало смисла, али наредба суда је дата тако како је дата и мислим да је потпуно исправна, а ја Вас питам, да ли сте сарађивали са докторком Бранком Видаковић и доктором Ђорђеом Алимпијевићем?

СУДСКИ ВЕШТАК доц.др НАДА ЈАНКОВИЋ: Не, нисмо, зато што смо уважили њихов налаз.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ништа више, толико.

СУДСКИ ВЕШТАК доц.др НАДА ЈАНКОВИЋ: И онда смо предузели методолошки оно што налаже наша струка, да проценимо ниво когнитивног, понављама и конотивног функционисања, јер је то било питање суда, а колеге су врло компетентне дале налаз његовог соматског статуса који смо ми уважили и уградили у наш налаз и у наше мишљење, самим тим што смо у тачки два, рекли да је то пресудно за његову процесну способност. Јер процесна способност је композит, с једне стране, когнитивни, конативних функција у психолошко-психијатријском смислу, а с друге стране соматског статуса његовог, да ли он то може у

физичком смислу да издржи и изгура негативно од ових когнитивних и конативних функција.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па да ли сте имали у виду усмену реч доктора Ђорђа Алимпијевића, на прошлом главном претресу, када је он након ситуације која се десила у судници констатовао да окривљени није способан да учествује и да прати тог главног претреса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било на основу. Само да Вам кажем, он је био прегледан од стране нашег лекара дежурне Хитне помоћи и на основу тога, на основу тог обављеног прегледа је констатовао да није, тог тренутка није био способан да присуствује?

СУДСКИ ВЕШТАК доц.др НАДА ЈАНКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, то је опет доминација соматског над психолошко-психијатријским. Ми смо имали у виду не само дијагнозе него и препоруке, значи да се не напреже, да, Ви морате човеку одређеног соматског статуса да обезбедите максимално добре услове које његов организам захтева да би ово издржало. Ми смо видели неке од тих препорука, да иде лифтом, да рецимо не стоји, да то испитивање не траје дуже од онога што може да он рецимо издржи, с обзиром на тежину говора, на његову заморљивост коју смо подвукли у нашем налазу, и све остало. Значи, то су неки услови које су колеге у својој експертизи препоручиле и које надам се суд ће се држати и придржавати. Е сада, соматски статус, иако психа и тело никако нису одвојени, то су две различите процене, значи од нивоа шећера тог тренутка, од нивоа срчаних његових активности, од масе соматских показатеља које ми као психијатри и психолози не процењујемо, али уграђујемо у његове когнитивне и конативне способности. Дакле, што смо детаљно описали у нашем налазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Има питање. Да ли је то мишљење доктора Алимпијевића на главном претресу било уграђено у овај налаз и мишљење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је, јесте?

СУДСКИ ВЕШТАК доц.др НАДА ЈАНКОВИЋ: У сваком случају јесте и коначно, тачка два то потврђује. Да је пресудан његов соматски статус за његову процесну способност. Дакле, нема препрека у спихијатријско-психолошком смислу и ако смо навели његову депресивност, његову анксиозност коју у неким случајевима могу битно да ремете и ниво когнитивног функционисања. У његовом случају ми смо нашли одређен

пад на нивоу пажње, концентрације, заморљивости, али не до нивоа да би то реметило његово расуђивање, не до нивоа ни да би његову вољу реметило, упркос дефетистичким идејама које он с времена на време продукује, али то је она врста депресивне реакције за разлику од неких других где Ви имате потребу за ауто-деструктивним да себе уништите, он човек се бори за себе и његове способности иду у правцу тога да се он организује и да некако одбрани своје интересе, тако да, а за све то је пресудан његов соматски статус, да ли он то може да изгура у смислу физичког његовог здравља, не психолошко-психијатријског.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја немам више питања. Имам примедбу, ја и даље сматрам да Зоран Петковић није способан да учествује на главном претресу. Нико ни једног тренутка није рекао да Зоран Петковић болује од неког душевног обољења, да има такву врсту поремећаја. Али судија, ако неко пет минута мора да размишља о томе како да успостави функцију дисања, о нечему што је свима нама потпуно нормално и уобичајено, онда тај не може да прати тог главног претреса, а поготову не да учествује, о чему се вештаци нису у налазу ни изјаснили, само су се изјаснили о праћењу. Ето, толико. А није испоштована ни Ваша наредба о вештачењу онако како је требало да се извештачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватила да није испоштована, мислим да апсолутно је испоштована наредба, да је поступљено управо по наредби овога суда?

СУДСКИ ВЕШТАК доц.др НАДА ЈАНКОВИЋ: У сваком случају придружујем се ставу да мишљење лекара судске медицине је из соматских дисциплина је пресудно за процену, дакле, овога пута то није била ствар саме психолошко-психијатријске процене, него је доминантније мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте имали у виду, као што сте нам и објаснили, Ви сте имали у виду налаз њихов, налаз Института за судску медицину?

СУДСКИ ВЕШТАК доц.др НАДА ЈАНКОВИЋ: Све њихове препоруке, испитали смо оно што је био заиста наш задатак као вештака а то је когнитивно и конативно функционисање да се не понављам и дали смо ограничење његове процесне способности у односу на његов физички статус који је важна компонента његове процесне способности. Напросто човек може да буде потпуно бистар, супериорно интелигентан, потпуно емоционално стабилан, али ако падне у несвест он онда није у стању да

прати процес из неког соматског разлога или има температуру 40, ето тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Да ли има још питања? Нема питања. Трошкове тражите, јел тако? Доставићете тршковник, добро хвала лепо, можете ићи. Довиђења. Хоћете позвати молим вас сведока Стевановић Обрада.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Стевановић Обрад.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА СТЕВАНОВИЋ ОБРАДА

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Господине Стевановићу, хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам Обрад Стевановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте које године, од оца?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: 1953., од оца Младомира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Бреково, Општина Ариље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пребивалиштем?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која адреса?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Андреје Николића број 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптужене, Митровић Радослава, Репановић Радојка, Јовановић Ненада, Чукарић, Нишавића,

Петковић Мирослава, Петковић Зорана, Папић Рамиза, и да ли сте у својству са неким од њих, у својству сродства?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У сродству колико знам нисам ни са ким. Митровића добро знам, остале познајем по имену, али нисам сигуран да би их препознао када би их срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Несродан, опоменут, упозорен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу, Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте схватили ова упозорења?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Схватио сам. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас, наглас?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате зашто сте позвани у суд?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па начелно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците марта '99.године, где сте били, на којим пословима и задацима?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Марта '99.године, као и претходних, најмање годину дана, био сам један од шест помоћника министра у Министарству унутрашњих послова. Као помоћник министра био сам задужен за неколико области рада у оквиру Министарства унутрашњих послова, пре свега за област Управе полиције, оперативног центра и за образовне институције у оквиру Министарства унутрашњих послова. У том периоду повремено, можда више него у Београду, боравио сам на Косову и Метохији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте боравили на Косову и Метохији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па најчешће и највише у Приштини, али током тог боравка који је трајао од половине '98.године, обилазио сам

скоро сва већа такође и већи део, односно већи број малих места у покрајини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше седиште било на Косову и Метохији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па формално није одређено, али се може рећи да је то била Приштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, које су све биле организационе јединице МУП-а на Косову и Метохији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У то време на Косову и Метохији функционисала је да тако кажем, редовна односно мирнодобска организација Министарства унутрашњих послова, коју су чиниле територијалне организационе јединице, односно Секретаријати унутрашњих послова, њих је било укупно седам, а у оквиру сваког од њих функционисале су организационе јединице у општинама, међу њима је већи број био под називом «Одељење унутрашњих послова» а у мањим општинама аналогно у одељењима функционисале су полицијске станице. Поред секретаријата одељења и полицијских станица, на Косову и Метохији су постојале и граничне полицијске јединице, мислим укупно четири, укључујући и једну на аеродрому у Приштини, а ако се добро сећам, да, сећам се, постојао је и један део специјалне антитерористичке јединице са седиштем у Приштини. То би биле да тако кажем редовне полицијске јединице у саставу Министарства унутрашњих послова. Поред редовних тих редовних јединица полиције, тамо су биле и ванредне полицијске јединице, пре свега реч је о Штабу министарства за сузбијање тероризма са седиштем у Приштини, а поред тога и упућене, односно придодате јединице из других секретаријата, односно из других организационих јединица из Србије. Реч је пре свега о Посебним јединицама полиције, о другим деловима специјалне антитерористичке јединице и о јединици за специјалне операције из састава Ресора државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било паравојних или параполицијских снага?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па појам паравојне и параполицијске снаге доста компликован за одређење, али оно што ја о томе знам све јединице које су функционисале у оквиру полицијских и војних јединица су биле регуларне и не би се могле назвати паравојне. Осим тога добро знам да су постојали налози и полицији и војсци да се било какво постојање паравојних јединица мора елиминисати, и добро знам да су и

полицијске и војне снаге деловале у том циљу да се такве јединице на Косову и Метохији елиминишу, постојало је чак и упутство о процедури пријема добровољаца у састав регуларних војних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за овај штаб, интересује ме да ли је то постојао неки акт о образовању Штаба министарства, ко је чинио тај штаб и да ли сте Ви имали неку улогу и неку функцију у оквиру тог штаба?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Штаб министарства унутрашњих послова на Косову и Метохији постоји ако се добро сећам од '90., '91. године, то је привремени орган, помоћни орган министру унутрашњих послова и орган чији је персонални састав повремено мењан, начелно на шест месеци. Половином '98., тај штаб је само променио назив и персонални састав, тако да се уместо Штаб министарства за Косово и Метохију тада звао Штаб министарства за сузбијање тероризма на Косову и Метохији. Сваких шест месеци доношено је посебно решење којим је одређиван персонални састав штаба, са прецизирањем задужења сваком члану штаба, са задацима штаба и његовог руководиоца и са начином извештавања и одговорности руководиоца и самог штаба за све послове из његове надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био начелник штаба?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Звало се тада руководилац штаба, у то време '98., и '99., од половине '98., до половине '99., то је био генерал Сретен Лукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био у саставу тог штаба, јел постојао и онај ужи и проширени састав, јел тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тачно је, значи ужи састав штаба чинили су како сам већ рекао поименично одређени појединци, са њиховим функцијама и одговорностима, а шири састав штаба чинили су још и руководиоци основних територијалних организационих јединица на Косову и из Ресора јавне и из Ресора државне безбедности, дакле начелници секретаријата и начелници центара, односно одељења Ресора државне безбедности, али они нису поименично одређени решењем, већ су декларативно у општој формулацији одређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у саставу штаба, тог рецимо, марта '99. године?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па већ сам рекао да је руководилац штаба био генерал Лукић, е сад, не могу сасвим сигурно да се изјасним по функцијама, али могу да се сетим само неколико имена. Дакле, мислим да

је формално Давид Гајић, из Ресора државне безбедности био заменик, затим је био пуковник Мијатовић, мајор Горан Радосављевић, мислим да је формално био и командант специјалних јединица, командант јединице за специјалне операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја мислим да је Луковић, Легија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Посебне јединице полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А за Посебне, помоћник руководиоца штаба за Посебне јединице био је мајор Горан Радосављевић, мислим да се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред штаба МУП-а са седиштем у Приштини?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала још нека команда у Приштини?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У оквиру полицијске организације према мојим знањима не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за здружену команду?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, за тај појам нисам чуо, чуо сам за термин «заједничка команда», ако Вас то интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам шта је то?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ја сам о томе доста сведочио у једном процесу пред Хашким трибуналом, и сада могу само да поновим да је тај термин заиста постојао, да је он несрећно употребљен и неспретно употребљен за један вид размене информација између полицијских, војних и политичких представника на Косову и Метохији, али као што сам и тада тврдио, тврдим и сад да он никакву командну улогу није имао. Дакле он није издавао наређења, није примао извештаје, није доносио одлуке о питањима из надлежности полиције или војске. То је био само један облик повремениог, скоро свакодневног окупљања оних људи из врха полиције, војске и политике, који су у таквој ситуацији, пре свега безбедносној, међусобно размењивали информације из свог делокруга, наког тога свако је радио свој посао поштујући свој ланац руковођења и командовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште Вама позната била нека заповест заједничке команде за Косово и Метохију?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам заповести заједничке команде видео у припреми за процес, за сведочење пред Хашким трибуналом, никада их раније нисам видео, али и када сам их видео ја сам анализирајући неколико таквих заповести врло уверљиво закључио да су

то документа приштинског корпуса а не никакве заједничке команде, затим, уверио сам се да ни једна од тих заповести није потписана, а у војсци постоје прописи који уређују структуру и начин издавања заповести по којима се јасно може закључити да је заповест акт појединца а не колективног органа и заповест не може да донесе колективни орган већ руководилац у војној структури који потписује документ, сви остали елементи из таквих докумената, јасно указују да су то документи приштинског корпуса а не никакве заједничке команде. Наравно, шта је био разлог да се на такав начин раде документи да се баш тако назове тај неформални скуп људи из различитих структура, то још увек нисам успео да разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, ко је доносио наредбе о извршавању задатака на Косову и Метохији, како су преношене те наредбе, који начин је то био?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је исто доста сложено питање али ћу покушати да се фокусирам на оно што претпостављам да мислите. Дакле, како сам на почетку рекао, одлуке о извршавању и војних и полицијских задатака, пре свега мислим на полицију, да не бих сувише улазио у надлежност друге организације, доношене су у складу са редовним прописима који и данас важе у Србији. Функционисала је дакле редовна организација и сваки руководилац своје, сопствене јединице деловао је у складу са, у оквиру својих надлежности. У сузбијању тероризма, полиција је поступала, да тако кажем, на три условно речено начина. Први начин је био превентивно деловање на сузбијању тероризма, све одлуке о превентивним мерама доносили су надлежни мирнодобски руководиоци у зонама своје надлежности. Начелници секретаријата, командири полицијских станица, начелници одељења и тако даље. Други вид би се могао назвати реаговање на терористички акт, код реаговања на терористичке акте, све одлуке је доносио руководилац нападнуте јединице јер је то налагала ситуација, наравно тражећи помоћ суседних јединица виших команди и тако даље, и овај трећи начин о коме ме вероватно питате, то је извођење планираних антитерористичких акција. Е сад, извођење тих акција је доста сложено питање, дакле, основ за планирање и извођење тих акција је генерални план који је војни врх предложио Врховном савету одбране још '98.године, а то такође поновио и '99.године, који је усвојен и као такав одобрен. Дакле, то је био војни план одобрен од Врховног савета одбране, тај генерални план сузбијања тероризма, био је

правни и формални основ за планирање појединачних антитерористичких акција. Формално планирање антитерористичких акција, доношење одлука о њима о доношењу заповести о којима сам већ причао, била је у надлежности приштинског корпуса. Дакле, све заповести и наређења по којима су антитерористичке акције на Косову изведене, изведене су по наредби и заповести коју је потписао командант приштинског корпуса или лице које је он овластио. А у тим акцијама паралелно су биле укључене и учествовале и војне и полицијске јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била координација и са штабом МУП-а?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, штаб је учествовао у планирању на такав начин што је у начелу презентирао податке о позицијама сопствених јединица које се у антитерористичке операције могу укључити. Само извођење антитерористичких операција, извођен је на начин да су војне и полицијске јединице упркос томе што су учествовале на јединственом задатку имале релативну самосталност у руковођењу и одлучивању и командовању, а фактички на једном командном месту налазио се и командант војне јединице и командант полицијске јединице који су били и физички у блиском контакту а то је и налагала ситуација јер систем војних и систем полицијских веза нису били компатибилни, па је био једини начин да се та два човека нађу на истом месту и да свако по својој вертикали командује сопственим јединицама у складу са заповешћу и са, односно са елементима заповести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су та два човека?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па то су два човека која су именована по функцији заповестима о којима сам говорио. Дакле, ако је командант приштинског корпуса примера ради, рекао, 37.бригада Војске Југославије и 35.одред ПЈП, онда су то руководиоци тих јединица који су именовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант приштинског корпуса у то време, дакле, интересује нас период марта '99.године?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Искрено да кажем, не знам кад је дошло до промене, али један од двојице генерала, значи или генерал Павковић или генерал Лазаревић, не могу да се сетим када је дошло до промена у њиховом положају, дакле, најпре је био генерал Павковић, пре него је унапређен за команданта армије, а његов начелник штаба био је генерал Лазаревић, а након тога генерал Лазаревић је био командант приштинског корпуса. Мислим да је то било током рата '99.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазила команда приштинског корпуса?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па и штаб МУП-а и команда приштинског корпуса налазили су се буквално у центру Приштине, на одстојању на пример од 200 метара, 300 метара, али не знам улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локацијски јел знате која зграда припадала?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то, у оквиру које зграде?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па искрено да кажем не знам улице, али то је била зграда од хотела «Гранд» па доле према стадиону, на пола пута с леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то војни корпус јел тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Војни, војни корпус, а полиција је била непосредно уз стадион Приштине, али не могу да се сетим улица и не знам како су географски називи за те локације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ако се направи, ако приштински војни корпус направи план, везано за предузимање активности и задатака, како тај план и начин како треба извршити тај задатак иде даље, дакле, мислим да ли се то преноси и на који начин штабу МУП-а, како штаб МУП-а даље преноси, о томе нам испричајте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Заповест са пратећим документима најчешће са одлуком представљеном на топографској карти упућује се јединицама које су обухваћене задатком, да би оне биле упознате, да би примили наређење, да би га схватиле, да би се припремиле и да би по наређењу поступиле. Наравно, систем преношења и путовања и наређења заповести и одлуке је преко штаба, некада су команданти јединица који су укључени заповешћу долазили у штаб, преузимали то и одлазили на своје командно место, некада је курир из штаба носио заповест до подручног СУП-а па онда преко СУП-а до команданта, некада је неко од чланова штаба узео документа, заказао састанак са јединицама на погодној локацији, уручио им заповести, извршио припреме са њима и чекао старт за задатак. Ја могу да кажем да сам ја чак бар два, три пута одлазио на то истурено командно место где сам понео заповести, уручио командантима одређеним за задатак, извршио припреме са њима да лакше схвате и да обезбедимо све услове за задатак и након тога, или сам пратио операцију или сам се вратио у штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо сад конкретно, немојте уопштено да говорите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме задатак који је издао штаб МУП-а, на Косову и Метохији од почетка бомбардовања?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја стварно то не могу да се сетим, дакле, и непосредно пре бомбардовања и у току бомбардовања и после бомбардовања антитерористичке операције су биле у току. Некада су чак две операције извођене паралелно са неким кашњењем једне у односу на другу и тако даље, могуће чак да су неке операције биле у току у моменту почетка бомбардовања, тако да не могу да кажем тачно скоро ништа, о некој конкретној операцији кад је почела, кад се завршила, како је вршена припрема и тако даље, дакле, иако сте ме питали да кажем конкретно опет сам одговорио уопштено али то је оно што могу заиста да одговорим, ако ме баш питате за неки конкретан случај, за неку конкретну операцију покушаћу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме значи када је била објављена непосредна ратна опасност, јел тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23.марта?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да 23., да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па 24.марта је објављена?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Проглашено ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проглашено ратно стање. Где се у том моменту Ви налазите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам у том моменту проглашења непосредне ратне опасности и проглашења ратног стања био у штабу у Приштини, дакле физички сам био у штабу у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у том смислу Ви преносите неке наредбе, инструкције од стране министра унутрашњих послова?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, ја сам пропустио на почетку да Вам кажем, да ја тамо нисам био одређен формално у било којој улози, ја сам као помоћник министра, уосталом то је пракса, реализовао одлуке и наређења министра која ми је он одредио. Ја сам у ствари тамо све време био по његовом овлашћењу да редовним, придодатим и другим јединицама пружам помоћ стручну, колико је то могуће да послове обављају законито и да их обављају са што мање последица. Могу да се сетим сада када сте ми поставили то питање, један од мојих кључних задатака је био када је проглашена непосредна ратна опасност да искоординирам и редовне и упућене јединице у вези са њиховим

обавезама поводом налога о измештању свих јединица из њихових основних седишта, из објеката у којима иначе имају седиште, због заштите од бомбардовања. Тако да у том дану или можда пре тог дана који дан и у току самог бомбардовања ми смо се тежишно бавили измештањем јединица и заштитом јединица од могућих последица НАТО бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме Ви то саопштавате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Свим руководиоцима у штабу, нисам сигуран у којој форми сада смо то урадили, да ли смо позвали људе, или смо телефоном обавестили, јер је могућност била различита, у то време још увек су функционисале везе. Дакле било је могуће само позвати просто начелнике секретаријата и саопштити им то једноставно наређење да хитно пронађу адекватну резервну локацију, да пронађу више алтернативних локација да би их могли мењати повремено, али оно чега се одлично сећам био је изричит налог да нико, ни један човек не сме остати у објекту мирнодобске локације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте у то време Ви били у штабу, да ли Вам је онда познато да је постојала 25.марта, планирана антитерористичка акција за коју су доста сведока рекли да је постојала, да је 25.марта кренуло, да у раним јутарњим сатима и то на потезу Сува Река-Ораховац-Самодраже, да ли Вам је то нешто познато?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Искрено да кажем не бих смео да то тврдим, али то ми је врло логично, дакле не бих могао да тврдим да је постојала баш та или нека друга, али да је нека операција постојала у моменту агресије или непосредно после ње, то сам сасвим сигуран, јер скоро да није било дана када се нису изводиле неке од планираних антитерористичких операција. Али не бих могао да Вам тврдим да тачно знам да је почела једна конкретна операција 25.априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Марта, али то је апсолутно логично. Дакле тврдим сасвим сигурно да скоро није било дана без антитерористичке операције, могао је бити предах од дан, два између две обимне или дуготрајне операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви до краја марта ту?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажем ту, мислим у штабу у Приштини?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, ја сам најчешће у штабу, с тим што штаб мења бар четири, пет локација у Приштини склањајући се од могућих последица бомбардовања, три МУП-ове локације, укључујући једну привремену, једну сталну и две привремене су погођене НАТО пројектилама, тако да просто смо се склањали испред пројектила, на сву срећу нису нас нигде стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Посебне јединице полиције ко образује?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Посебне јединице полиције у складу са Правилником о организацији Министарства унутрашњих послова образује искључиво министар. Министар их осим тога што их образује искључиво може ангажовати, изузетно ангажовање Посебних јединица полиције у деловима или у целости министар може поверити начелнику Ресора јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је била улога Посебних јединица полиције од почетка НАТО бомбардовања?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Улога Посебних јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су присутни јел тако и '98.године?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, није се променила битно са чињеницом да је дошло до почетка бомбардовања, њихова улога је у основи остала иста, а то је извршавање антитерористичких задатака. У она три вида како сам на почетку изглагања рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који је одред био у реону, конкретно Призрена, Суве Реке?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелно знам, дакле, у зони Призрена, Суве Реке, био је 37.одред и мислим можда нећу погодити број, 87.одред. То су у ствари два одреда Посебних јединица полиције из јужне Србије, чије је седиште било у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командант Посебних јединица полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Командант Посебних јединица полиције у том периоду формално није постојао од почетка '97.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете није формално постојао?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А фактички ко се сматрао да је командант?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ни фактички није постојао иако велики број људи и полицајаца има перцепцију да сам то био ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, многи сведоци су рекли и овде оптужени Митровић, он говори да сте Ви командант Посебних јединица полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја верујем да Митровић то говори онако како заиста мисли, али формално и фактички ја нисам у то време био командант, јер да јесам био онда би ситуација око мене и у вези самном била потпуно другачија, ја бих онда преузео команду над јединицама полиције а не бих те јединице извршавале наређења и заповести неког другог, што такође имате сасвим сигурно у великом броју примерака у списима предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Војиновић Милош?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да знам, Војиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да сте Ви били командант Посебних јединица полиције, дакле не говори само оптужени него је много од сведока који су били саслушани изјавило да сте Ви били у том периоду па Вас зато питам, а у смислу и правилника, постоји да стоји командант Посебних јединица полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, Правилник о организацији, односно систематизацији радних места у Министарству је предвидео постојање тог радног места, ја сам до половине, до почетка '97., то био и формално и фактички и руководио сам неким операцијама у претходном периоду, али тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били до '97., командант?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: До почетка '97.године, ја сам тужилаштву и овом суду доставио бројну документацију о томе, тако да претпостављам да се то може наћи, ако немате у списима ја ћу Вам такође доставити то уколико сматрате да је то за овај процес битно, али могу да додам само, ја сам сад пролазио ту па ме полицајац ословљава команданте. Знате једном сте професор увек сте професор, ја у ствари сам поносан на то што сам био командант али у том периоду нисам био. Ја сам иначе један од твораца Посебних јединица полиције, био сам најдуже командант Посебних јединица полиције, доминантно сам се бавио организацијом, опремањем, обуком Посебних јединица полиције, али је чињеница да у то време нисам био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји неки акт којим сте Ви смењени са те функције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је донео тај акт?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па начелник Ресора је донео акт, има га тужилаштво, има га суд, сад не знам да ли Вам није у предмету, ја га имам ту, могу да Вам га дам касније, ја сам са места команданта Посебних јединица полиције распоређен одлуком, односно решењем начелника Ресора, на место начелника Управе полиције у министарству. А '97., након три месеца именован сам за помоћника министра, након тога министар је одредио области мог деловања у којима није мене, није именовоа и Посебне јединице полиције, наравно, ја то никоме нисам саопштио, ја сам био очајан због тога али то је чињенично стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, пошто сте и били својевремено кажете командант Посебних јединица полиције, долазили сте, били сте присутни у штабу, од кога Посебне јединице полиције добијају задатак, и ко руководи тим задатком?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Структуру, начин руковођења и организовања Посебних јединица полиције, верујте тешко разумеју и високи официри МУП-а. То је доста сложено, тешко за разумети и тако даље, дакле посебне јединице полиције су at hok јединице, образоване одлуком, односно решењем министра, али фактички виртуалне све док се не донесе активирајућа наредба, дакле оне постоје на папиру, фактички не постоје, постоје њихови команданти и командири и тако даље, али ти команданти и командири обављају своје редовне послове у редовним полицијским јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, активиране су Посебне јединице полиције дакле, молим Вас, значи идемо од активирања. Активиране су марта месеца су присутне на Косову и Метохији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају одређене посебне задатке, јел тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што им само име говори. Па сад реците, спомињали сте 37.одред, спомињали сте 87.одред?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био 37.одред, ко је био командант, шта је био 87.одред, која је његова улога и ко је био командант у том периоду, дакле конкретно да говоримо, да не причамо теоријски знате, него конкретно?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Само да разумемо, дакле, командант 37.одреда био је пуковник Митровић, командант 87.одреда био је покојни потпуковник мислим Аранђеловић, који је погинуо извршавајући те задатке тамо. Наредбу о њиховом упућивању тамо донео је министар или начелник Ресора, Посебне јединице које одлазе на некакав задатак начелно се претпочињавају територијално надлежној команди полицијској која је одговорна за задатке на које ће се Посебна јединица ангажовати. Тамо одлази онај део одреда који је ангажован, никада се није десило да све јединице буду ангажоване па чак се ретко дешавало да цео одред буде ангажован. Дакле, онај део који је то, који буде ангажован, и који буде упућен са оним руководиоцем који буде упућен, не дешава се увек да командант поведе одред, дешава се да поведе одред заменик, помоћник и тако даље, али овде се враћам на суштину, значи Митровић је био, тамо је он био и тамо је био његов одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад шта то значи претпочињавају се, коме се претпочињавају?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелно оне се претпочињавају дакле надлежном руководиоцу за проблем, односно задатак на којем се ангажују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је то?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако сам с почетка рекао, пошто је надлежна команда за доношење одлука о антитерористичким акцијама био приштински корпус, формално они су извршавали то наређење, дакле, били су потчињени команданту приштинског корпуса, формално. Рекао сам касније да су релативну самосталност упркос томе имали и руководиоци јер су они одговарали за своју јединицу а не за комплетан састав војске и полиције. Дакле, конкретно могу да кажем, ако је постојао тај задатак, ако је он извршаван по наредби и заповести команданта приштинског корпуса, онда је у том тренутку и на том задатку тај одред био потчињен доносиоцу наређења које је јединица извршавала, ова врста одговора, тешко је а да се не говори уопштено, јер су варијанте тога безбројне, када дође Нишка јединица у Београд, она се потчињава начелнику СУП-а Београд када сузбија демонстрације, из Новог Сада седмично долази одред ПЈП да обезбеђује утакмицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са Посебном јединицом полиције која борави на територији ОУП-а, не говорим СУП-а него на територији ОУП-а, да ли се неке претпочињава?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, значи, мислим да ми је сад то помогло да Вам прецизирам питање, дакле, морамо разликовати боравак јединице у простору и ангажовање јединице на задатку, то су потпуно два различита појма, боравак у простору подразумева само да упућена јединица се ослања на територијално надлежну јединицу у логистици, у саобраћају, у информисању, и тако даље. Али у односу на тај месно надлежни орган нема никакав однос потчињеног-претпостављеног већ има само однос две равноправне јединице на једном простору који је међусобно треба да сарађују, да размењују информације а да свако ради свој посао, дакле ОУП ради послове утврђене Законом о унутрашњим пословима а ПЈП борави ту чекајући да добије налог да се укључи у некакав задатак, а тај задатак може бити на сасвим другом крају, може бити у Косовској Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, пошто кажете да требало би да сарађују, уколико у тој некој њиховој сарадњи, дакле бораве на њиховој територији, бораве на територији ОУП-а, конкретно Сува Река?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу сарадње како Ви кажете, рецимо начелник или командир ОУП-а Сува Река, каже, постоје рецимо одређене, пошто Ви кажете да су постојале терористичке активности, па каже на подручју ОУП-а Сува Река, постоје терористички, доста тих терористичких активности. Како, на који начин сада делује Посебна јединица полиције, да ли у смислу да каже командиру то, то и то треба урадити, на који начин треба сузбити те терористичке активности?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, поновићу, ни начелник ОУП-а, ни командант одреда не могу један другоме да издају било какав налог, могу само један другога да информишу о сазнањима која они имају, а свако од њих о тим сазнањима информише своју вертикалу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам ја то разумела, ја то разумем, али мени ово није јасно. Ако је то Посебна јединица полиције, за извршавање посебних задатак, за извршавање сложених задатака?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу да она даје неке конкретне ипак, не могу да кажем налоге, пошто Ви кажете да нису постојале, да није постојао тај систем субординације, али како, на који начин каже треба то и то урадити, да ли може да каже треба извршити претрес одређених кућа, па у циљу проналажења терориста, у циљу проналажења оружја, разумете,

ако они бораве на тој територији и долазе због посебне врсте задатка, да ли могу у том смислу да кажу командиру организуј, види, изврши претрес?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Формално они не могу то да наредe, нити могу да донесу никакву одлуку о томе, они могу само да дају информацију, ако поседују некакву информацију која је значајна за тог руководиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не могу да наредe, али у смислу сарадње, ево сарађују?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Сарадња је само што би се рекло размена информација на истом нивоу равноправних организационих делова, али не таква сарадња која подразумева било какву обавезност једног у односу на другог, наравно фактичка ситуација може да наметне ако је нападнута станица, а вод ПЈП је на сто метара, наравно да ће се одмах укључити да им помогне, то је она друга варијанта реаговања на нападе, наравно, ако буде нападнута Посебна јединица да ће ова да јој притекне у помоћ, то је чињеница, али када се ради плански, када се врше планирања и припреме и када се издају налози, онда ни у ком случају, чак и у овом случају очигледне потребе да садејствују међусобно, нико никоме не може наредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, они сарађују, констатују има, ови кажу јесте има, и ништа се ту не предузима?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али свако има своју вертикалу, значи овај начелник ОУП-а, он мора о томе да обавести начелника СУП-а, и да тражи сагласност да поступи или да уопште не тражи па да поступи, ако је он проценио да је то његова надлежност и да су то његове могућности, али ОУП није имао оперативне могућности да се озбиљније бори против тероризма, да уђе у било какву операцију против тероризма, он је могао да има информације, могао да реагује на напад и могао да штити своју јединицу ма где се она налазила, али није могао да се укључи озбиљније у операцију, због тога су јединице биле тамо посебне, а оне опет нису могле да се укључе по налогу подручног руководиоца, него су морале да чекају наређења о коме смо причали, из Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је планирана акција у току, креће се 25.марта у акцију, ако је планирана акција у току?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, посебне јединице полиције налазе се на територији општине Сува Река?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крећу у извршење задатка који су добили?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли за потребе те акције могу евентуално да предузму и претрес кућа?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самој Сувој Реци и околини?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Посебне јединице полиције у складу са задатком који су добили имају право и да претресу куће, али у својој зони добијеној заповешћу, јер заповест са картом прецизно дефинишу полазну линију, правац и циљ који се треба постићи и суседне јединице, леводесно. Не могу притом претресати куће кад им падне напамет у на пример долажењу до полазне линије, сем ако то ситуација наметне, ако има опасност, ако буду заустављени, ако трпе напад, онда наравно у том смислу, а у складу са принципом реаговања на терористички акт могу, а начелно по задатку у маршовској колони долазе на полазну линију, развијају се, имају десно крило, лево крило и имају замишљени циљ, и то је њихова зона у коју они имају право да трагају, да проналазе, да хапсе и да реагују на нападе употребом ватреног оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 37. одред је био за шта задужен, за извршење операције, је ли тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, 37. одред је био, како смо ми рекли маневарски одред, значи углавном је функционисао тако што чека и припрема се за планирану операцију и укључује се у планирану операцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 87. одред?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А 87. одред је нешто чвршће био везан за територију и практично је помагао подручним јединицама у контроли територије, комуникације саобраћаја, држањем доминантних тачака итд. Дакле, он је био територијални одред који је обављао задатке, најопштије речено контроле територија укључујући задатке када ове оперативне јединице заврше операцију они заузимају адекватне позиције да држе «ту ослобођену територију».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 87. одред је присутан у Сувој Реци? 37. одред одлази, како Ви кажете, маневарски одред, одлази на извршење борбених задатака. Шта се сад дешава са 87. одредом који је у самом граду и са

локалном полицијом, да ли они у том смислу могу да сарађују заједно па да евентуално испитају да виде да ли има неких опасности, да ли им прети нека опасност и опет у том смислу да се врши преглед кућа, да се врши преглед да ли има оружја или не? Значи, 37. одред одлази, остаје 87. и локална полиција?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелно у том времену када су почеле операције тог обима локална полиција и ови територијални одреди у начелу где скоро не знам изузетак, нису могле улазити у такве активности које би подразумевале неко фронтално претресање квартова, улажење у куће итд. То је била, за то су биле намењене ове маневарске јединице. Изузетак, поново понављам, је екцес, догађај који би присилио да то ураде, али о конкретном простору и о конкретним догађајима ја стварно немам сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је однос субординације између 37. и 87. одреда?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нема субординације, они су потпуно равноправни одреди стицајем околности на истом простору, дакле, на истом простору имамо три структуре, имамо маневарске одреде, територијалне одреде и локално надлежне полицијске јединице које нису у никаквом односу субординације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је била смештена команда 37. и 87. одреда? Дакле, све говоримо за тај период, да нема потребе да Вам потенцирам?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па седиште, ја сам скоро сигуран да је седиште било у СУП-у Призрен, а физички можда им је објекат командног места био у касарни, мислим да је тако јер је МУП имао у скоро свим касарнама на Косову сопствене објекте и најчешће те команде су имале седиште ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А након објављивања ратног стања?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Након објављивања ратног стања оно што сигурно знам сви су морали истог тренутка да напусте просторије и да се у њих не враћају до укидања ратног стања и кад сте ме то питали добро знам да је ту био екцес баш код нишког одреда да та наредба није до краја испоштована и да се у једном тренутку десила нека трагедија у којој је погинуло неколико људи или је рањено неколико људи. Знам само једног човека кога добро знам који је тамо погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте у Приштини, је ли тако, Ви сте надлежни за полицију. Да ли знате тада где је била команда 37. и 87. одреда? Значи, конкретно ми кажите од објављивања бомбардовања?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У неком објекту у Призрену ја се сећам да сам током бомбардовања посетио можда Призрен једном или два пута и знам да сам имао састанак са начелником СУП-а, са командантом те војне бригаде и мислим да је ту био и Митровић у некој кафани, али верујте у некој, у неком приватном објекту скоро да сам сигуран али нисам сигуран да је то било баш командно место. Знам да сам ту имао састанак, могуће да су они мислили да је боље да имамо ту састанак него на њиховом командном месту али одлично се сећам то је био неки угоститељски објекат примитивнији у грађевинском смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама уопште нешто познато у присуству 37. и 87. одреда на подручју Сува Река?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мени је наравно познато, али не могу да позиционирам време. Дакле, ја знам да се и 37. и 87. одред јако често ангажовао на подручју Суве Реке укључујући нека села, пре свега нека села између Суве Реке и Ораховца. Не могу да се сетим тачно њихових имена јер Сува Река се ослањала на неколико важних упоришта терориста укључујући тај правац према планини и Језерце и укључујући тај правац према том превоју Дуље и тај трећи правац према Ораховцу кроз нека сеоска насеља. Знам сигурно да је у тим просторима било бар 4, 5, ако не и више различитих операција у различитим периодима. Ја сам чак присуствовао неким од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите конкретно када сте тих дана, значи од објављивања напосредне ратне опасности, објављивања ратног стања имали контакт са командантом нишког одреда Митровићем?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Сетио сам се, размишљао сам о томе, дакле, ја се сећам баш поводом тог инцидента у коме је у бомбардовању погинуло мислим два, можда три, четири полицајца, ја сам био прилично љут на Митровића и позвао сам га у смислу да га грдим како је уопште дозволио да људи погину када је јасно наређење било да људи напусте простор и мислим да је тим поводом чак био у Приштини по мом позиву када сам схватио да је у ствари понашање тих људи који су страдали било самовољно а не по било каквом плану и на томе се просто завршило, човек

је отишао, ако се добро сећам, у великим проблемима до Призрена јер је било већ мрак, а било је ратно стање, али не могу да се сетим који је то датум, да ли је то био почетка бомбардовања или седам дана касније или десет дана, то стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је командант 37. одреда добијао наредбе? Искључиво од штаба?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могли су бити неки изузеци али мислим да их није било. Е сад, у перцепцији појединаца често се схвата да је наређење онога који га је донео. Па ја нисам примио Ваш позив за ово сведочење од поштара који ми га је донео, него то је наређење Ваше. Ја сам овде по Вашем наређењу. Тако је и Митровић када добије налог, односно заповест, односно план акције, он га извршава, а потписник тог плана је његов наредбодавац. То је потпуно логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је непосредно надређен Митровићу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па видите, непосредно надређени, постоје три врсте непосредно, непосредно надређени је онај који га је послао у вези са упућивањем. Непосредно надређен је онај ко му је издао задатак који он извршава у задатку и непосредно надређен онај који формално, коме је формално упућен, а он је упућен на испомоћ штабу ради извршавања терористичких акција, ту има тројног надређеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Теоретски сам разумела. Дајте ми сад конкретно практично на терену. Март 1999. године ко је непосредно надређен команданту?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: За задатак који он извршава надређен му је онај ко му је издао задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Ви знате уопште да је издат неки задатак тог марта месеца?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Сигуран сам да је неки издат, али нисам сигуран у ком периоду и за коју акцију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам? Зато што сте Ви ипак кажете, помоћник министра, тамо сте у жижи догађаја, ко би био ако не Ви, је ли тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је, то сте потпуно у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је могуће да Ви уопште не знате за неке конкретне задатке, још се овде спомиње планирана антитерористичка акција, људи крећу, дакле иду у конкретно извршавање задатака, добијају и од, како Ви кажете, не здружене него заједничке команде, је ли тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Добијају од Приштинског корпуса. Тај задатак је задатак команданта Приштинског корпуса. Ја и даље тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте један задатак који Ви знате у том периоду марта месеца, али да Ви знате да су добили?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја не могу да кажем да ли је марта, али ја на пример знам тачно јер сам био, ја знам задатке где сам се ја појавио, али не могу да их позиционирам у време. Молим Вас, то имам стварно проблем. Значи, ја сам дошао негде у завршној фази једног задатка који је трајао релативно дуго, а одвијао се на правцу Сува Река – Будаково, Језерце. Ето на пример у том задатку сам се појавио у завршној фази. Сећам се добро када је операција завршена и сећам се због тога што је један човек погинуо, што би се рекло, умро на мојим очима од терористичког пројектила. Ето то се сећам, али сам Вам начелно рекао да није било скоро дана да није било таквих акција и рекао сам ко је налагао такве акције и то је оно што ја могу да тврдим, али ја сада да тврдим да је нека акција постојала 23. или 28. то стварно не могу јер немам сећања конкретне природе везано за конкретни датум и за конкретни простор, то стварно не могу да се сетим, а могу да се сетим не безброј, али десетину операција у том периоду, али не знам дан почетка и не знам дан завршетка. Знам Бајгору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате конкретно ко је непосредни старешина ту?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, то увек знам. Непосредни старешина одредује, командант одреда или оно лице које у то време мења команданта одреда и старешина је онај који је издао налог за задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић каже једино непосредни старешина је био штаб у Приштини генерал Лукић или његови сарадници или генерал Обрад Стевановић кад дође.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је начелно, значи штаб је начелно руководилац свих јединица на Косову и редовних и придодатих. Било је логично да штаб буде и непосредни старешина и код операција али десила се аномалија, то је за мене аномалија. Ја вам говорим шта је било а не квалификујем то. Дакле, то што је Митровић извршавао налог команданта Приштинског корпуса то је за мене било аномалија, али ја нисам могао да отклоним то јер је Врховни савет одбране донео одлуку да се антитерористичке операције изводе по јединственом плану који је направила војска и да се посебне антитерористичке акције изводе по

јединственом плану који такође прави војска. Ми смо, можда није моменат, ми смо као полицијски врх реаговали на то сматрајући да то није добро за нас, али кад је одлука донета ми смо службеници који одлуку извршавају, нисмо могли да кажемо да је она незаконита па да одбијемо наређење. Схватили смо то као једну државну одлуку која мора да се спроведе, да смо реаговали другачије свакако би били одговорни, сами знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По обављеном задатку командант 37. одреда коме треба да поднесе извештај? Не теретски, конкретно на терену.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је опет проблематично питање. Мора да поднесе ономе коме је потчињен у конкретној ситуацији јер није, посебне јединице су у томе специфичне што немају увек истог претпостављеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, он каже генерал Лукић сарадници или Обрад Стевановић. Да ли сте Ви добили неки извештај?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја лично нисам добио ни од кога никакав писмени извештај него ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно од Митровића да ли сте добили ако он сматра да сте му Ви непосредни старешина?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па искрено да кажем врло је могуће да сам добио некада некакву информацију од њега која има форму извештаја кад сам га чуо телефоном, кад је он мене чуо телефоном и кад сам отишао на састанак, кад сам присуствовао састанку штаба наравно ја сам слушао Митровићеве извештаје, али то није био извештај у односу потчињених и претпостављених који је прописан као такав, а Митровићева одлука је природна јер је он сматрао да је тај који је у штабу претпостављени за њега. Он вероватно је занемарио ову формалну чињеницу или на њу није довољно обратио пажњу да би формално извео тај закључак да он извршава антитерористичку акцију по наређењу генерала Лазаревића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, јесте ли Ви били у штабу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам био најчешће у штабу али нисам формално био члан штаба нити сам био формално надређен ни руководиоцу штаба ни било коме на Косову. Помоћник министра по теорији није руководилац, он помаже свом шефу да донесе одлуку и помаже му да спроведе одлуку али не руководи јер ја да сам био руководилац ја би био именован решењем да руководим. Ја бих направио свој штаб који не би био мањи од 30 људи. Ја би имао преписку са

потчињеним и са претпостављеним. Све папире које погледате видећете да генерал Лукић издаје налог командантима одреда а не команданту ПП и додатна чињеница, то је можда важно суду, посебне јединице полиције су множина, специјална јединица је једнина, јединица за специјалне операције једнина, посебне јединице имају много руководилаца, најмање 15 команданата одреда, а из преписке командне види се да и заповешћу се налаже одреду да изврши задатак не посебним јединицама полиције. Штаб комуницира са одредима појединачно а не са једним представником свих одреда, то је потпуно јасно из свих папира. Ја да сам био командант па ви бисте били затрпани са стотинама мојих наредби. Ја сам био очајан што нисам био командант јер се у то време чинило да ће бити херој ко буде командовао јединицама, да будем најискренији, али неко је одлучио да ја не будем ни руководилац штаба ни командант. Наравно, ја нисам ишао код команданата па да се жалим јер сам смењен, нисам смењен, јер то је просто била таква одлука и таква чињеница. Наравно, ја сада трпим велики терет због свега тога јер ја морам да доказујем на хиљаду места да то нисам упркос томе што људи мисле да јесам, јер нисам на време изашо пред њих па кажем људи ја сам смењен и немојте да ми се обраћате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете рећи која су се средства везе користила у току акције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па у току акција коришћени су мобилни радио уређаји који су имали своје фиксне и своје мобилне репетиторе. Рекао сам већ да је веза између војске и полиције била инкопатибилна али можда је важно да додам да је са почетком бомбардовања дошло до озбиљног нарушавања система веза и код војске и полиције и код грађана уосталом јер је врло убрзо у почетку бомбардовања срушен кључни телекомуникациони центар у Приштини и срушени су скоро сви фиксни предајници на Косову и Метохији тако да тога се одлично сећам између косовског дела и метохијског дела одржавање везе је било скоро онемогућено. Одлично се сећам да смо негде у завршној фази рата са Призреном комуницирали преко Рашко-Призренске епархије, односно преко неких људи који су имали некакву везу интерну Српске православне цркве и то нам је била најпоузданија веза пред крај рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је постојала и војна веза и веза са МУП-ом?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Постојала је војна веза али сам рекао да су оне биле инкоматибилне и тек негде и негде на неком локалном нивоу су успостављене неке попречне везе али чињеница да те везе нису биле добро увезане између војске и полиције, захтевала је оно присуство оба команданта на истој позицији, што сам већ објаснио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су командири имали семи дуплекс везе?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Пре свега да кажем, не разумем се превише у те стручне појмове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали су овде и симплекс и семидуплекс.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислим да је семидуплексна веза преко репетитора, а симплексна веза је директно станица на станицу. Дакле, начелно јесу, али с почетком бомбардовања врло је извесно да те везе или нису постојале или нису биле сигурне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су постојале неке шифре преко средстава веза које су се спомињале?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, у скоро свакој операцији био је урађен план веза који је укључивао и тзв. легендирани списак појмова који се најчешће користи у операцији и он је међан повремено од акције до акције како не би значење порука било проваљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који је позивни знак имао командант 37. одреда и 87. одреда?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па мислим да је командант 37. имао позивни знак «Чегар 1», а његови потчињени «Чагар», па додајући још некакав број по некаквом систему а командант, односно 87. не могу да се сетим. Могу да се сетим ових оперативних одреда више могу да се сетим, али 87. сасвим сигурно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од објављивања НАТО бомбардовања, сад не могу да кажем од момента када су кренули у акцију за коју Ви не знате конкретно која је то била акција, какве униформе носи Посебна јединица полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Посебне јединице полиције су носиле једну од две врсте униформа истог кроја а различитих боја. 37. одред најчешће је носио ту сиво-маслинасту маскирну униформу у бојама зелена, жуца, црна, браон, отприлике тако а могао је изузетно носити у неким случајевима што због недостатка униформе, што због замене униформе и сличну маскирну нијансу у црно, сиво, тегет варијанти. Значи,

те две варијанте она што је ближе војној униформи и она што је ближа полицијској униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разликовале су се униформе за урбане услове и за интервентне. Е сад, мене интересује значи кад се креће у акцију, у интервентним тим околностима која униформа се носи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ова која је маскирна, а ближа војничкој униформи, значи браон, жуто, зелено и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, тих дана у којој униформи сте Ви сретали команданта Митровића, тих дана?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је тешко да се сетим баш тих дана, али скоро увек сам га сретао у тој униформи. Могао бих тако да се изјасним мада не могу да будем сто посто тачан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га опишете како је изгледао? Како је изгледао Митровић тих дана марта месеца 1999. године?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па значи, мислим да је носио тај качкет са том униформом и сад сте ме мало подсетили, мислим да је увек носио тај прслук, тај тзв. тактички прслук који је имао ону тканину која више личи на мрежу са футролама за оквире од аутоматске пушке, за радио станицу итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то уобичајени прслук додатне опреме?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је уобичајени прслук само у то време ако се добро сећам нису сви могли да га имају. Дакле, то је било оно што смо запланирали да има сваки полицајац али није било финансија да се то и набави до неког тренутка, али нисам опет сигуран до ког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га мало опишете како је изгледао? Крупан, сувоњав?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ко, Митровић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ја Митровића, он је мој школски друг из средње школе, ја га одлично знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тад, тих дана?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па мени је изгледао потпуно просечно, значи просечне висине, просечних димензија, у униформи. Знати у униформи су сви исте висине, истих димензија, личе исто, само их препознајете по лику. Не могу да карактеришем одређу јер је сваки полицајац исти. Чинове смо некад носили ту ређе на раменицама, али пошто га лично знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Митровић носио чинове тих дана?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Митровић носио чинове тих дана?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу да се сетим да ли је носио тих дана баш чинове, мислим у принципу носио се тај чин на овом дугменту горњег левог цепа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, по правилима, али конкретно да ли је носио тада чинове? Да ли се сећате наравно?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па он је, ја мислим да јесте, али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се разликовале униформе 37. и 87. одреда?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелно не, дакле, у правилнику не пише да се оне разликују а могућа разлика је само могла бити само због недостатка униформи. Дакле, на таквим задацима пре свега оперативним, офанзивним увек се носила ова униформа коју сам објаснио. На овим пунктовима саобраћајним на пример, на тим местима где су била тзв. повремена полицијска одељења могла је се носити ова униформа која је ближа овој тегет полицијској варијанти, али не могу сада да тврдим кад је и где каква униформа ношена. Доминантно ова а изузетно ова плава поготово у оним облицима делатности који су подразумевали контакте са грађанима, легитимисање, контролу саобраћаја итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, Посебна јединица полиције, дакле, 37. одред уколико је на терену и ако носи ту, да кажемо, сиво маскирно зелену униформу, више војничку, је ли тако. Да ли се то односи и на официрски кадар?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелно се односи на комплетну јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које оружје је Посебна јединица полиције користила?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па користила је у принципу два типа оружја. Дакле, полуаутоматску пушку, односно аутоматску пушку, извињавам се направио сам грешку и службени пиштољ. Аутоматска пушка са преклапајићим кундаком, да не прецизирам њене техничке ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате да кажете о возилима које је користила Посебна јединица полиције? Дакле, мислимо конкретно уколико се

обавља патрола, којим возилима се обавља патрола, која су возила тад била у том периоду коришћена?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У том периоду редовна полиција је користила редовна патролна и службена возила која су била у оним класичним полицијским бојама. Неки делови оперативних служби, пре свега терористичких користили су класична цивилна возила, а посебне јединице и специјалне јединице користили су доминантно возила за те намене која су током 1998. године и 1999. године прављена одређеним доградњама, заштитом од балистичких пројектила итд., али неки делови укључујући и команданте они су користили несрећно изабрана возила по боји, то су била углавном бели ципови, мислим да је тип био «мицубиши», које смо у једном тренутку набавили по повољним условима и који су били погодни за употребу јединица код демонстрација и код таквих задатака, али пошто нисмо имали друга врло често та возила су коришћена и на Косову. То нам је сећам се добро, био проблем код превозења комуникације јер су она била уочљива и погодна мета за НАТО бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим мицубишија која још су се возила користила?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па користили су лендровери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се лендровер користио?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У истом контексту. Нисмо били у прилици да унифицирамо возила, просто лендровери су од раније набављани, неки можда и касније, мицубиши је негде између њих, тако да је у полицији била ситуација да су се користили и једни и други и трећи, па често најобичнија полицијска возила, а често и цивилна возила када нема других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате конкретно патрола која возила је користила?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па патрола је најчешће користила класична патролна возила са ротационим светлима у тегет-белој боји кад год је то било могуће. Рат је међутим изазвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Класична, цивилна возила, дајте марку неку?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Марку, па добро нисам схватио, да кажем марку. Најчешћа патролна возила полиције су била возила «Заставе», «Застава 101», како се већ зове, најчешћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сикетић Зоран је сачинио један извештај где каже да од оклопних возила патрола је користила ладу ниву, пинцгауер, ландровера, а касније додат оклопни ТАМ 110. Да ли знате нешто везано за то?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У праву је, али то нису, ја кад сам одговарао мислио сам да говоримо о класичној патроли а ово је очигледно једна та маневарска како смо ми звали тешка патрола Посебних јединица полиције. Значи, пинцгауере смо добили од војске ТАМ Т110 смо добили од војске и то су била средства која смо када је постало очигледно куд тежи сукоб били принуђени да по некаквој скраћеној процедури та војна возила пинцгауере и ТАМ Т110 додатно заштићујемо негде код Крушевца у једној фабрици која је користећи тај непробојни челик из Сартида у току тих операција практично једном месечно допремала десетину можда више таквих возила, који су повремено улазили у састав полицијских јединица. То је постало неопходно код проласка кроз та ризична места као заштита од терористичких напада из заседе тако да је та белешка тачна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о територијалној одбрани при Сувој Реци?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Опет знам начелно али не бих да више причам начелно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате дакле да је постојала територијална одбрана у Сувој Реци?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи не знам конкретно, знам да су постојали тзв. војно територијални органи на целој територији Косова и знам да њихова вертикала није била војна већ то је била вертикала Министарства одбране паралелно са војном вертикалом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у чијој надлежности хоћете да кажете да је територијална одбрана била?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Била у надлежности Министарства одбране, тзв. војно територијални органи. Неки њихови делови су касније укључени у састав оних резервних полицијских одељења која су имала задатак да штите српска насеља од евентуалних напада терориста али они никада нису офанзивно употребљени ни за какве задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато која су овлашћења и које су дужности биле припадника територијалних одбрана у то време, у то ратно време?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не бих могао прецизно да се изјашњавам, знам да су саставни делови тих јединица, дакле како сам већ рекао, улазили у састав резервних полицијских одељења чији је руководилац углавном био неко из полиције, а та резервна полицијска одељења су у ствари била скуп тих резервних војних обвезника и резервних полицајаца из на пример једног српског села и они су били концентрисани у село као јединица која би могла да одбрани село уколико би било нападнуто а регуларне јединице не би могле да им притекну на време у помоћ. То је једно ангажовање тих људи и друго ангажовање тих људи је било у јединицама цивилне заштите, али и једна и друга компонента била су у вертикали Министарства одбране а не Приштинског корпуса и тамо је био неки представник Министарства одбране али ја не могу да се сетим како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је однос територијалне одбране и ОУП-а? Какав је био однос између њих?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па они, опет не могу да причам конкретно, они су на истом простору а имају различите задатке. Дакле, једино што се може десити то је однос размене информација и сарадње у случају потребе али не и однос субординације претпочињавања итд. Једино претпочињавање, да поновим, је било код антитерористичких акција због чињенице да су оне извршаване по наређењу команданта Приштинског корпуса. Све друго није било у односу субординације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли постоје било каква овлашћења која припадници ОУП-а имају у односу на припаднике ТО?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не постоји никаква, једино у смислу овлашћених службених лица која су одговорна за сузбијање криминала, па ако би у том контексту припадник Територијалне одбране био затечен у кривичном делу онда би полиција имала законско право да предузме одговарајуће мере, да ухапси лица, да обавести војну полицију итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадника Територијалне одбране?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, било ког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сад конкретно да Вам поставим питање где учествује припадник рецимо Територијалне одбране, где учествује припадник ОУП-а какав је био ту њихов однос један према другом, значи

рецимо уколико се десио догађај са смртном последицом и били су присутни и припадници ТО и припадник ОУП-а која су овлашћења била једног, а која овлашћења другог?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја добро знам која су овлашћења припадника полиције. Дакле, припадник полиције који је очевидац кривичног дела са смртном последицом његова дужност је потпуно јасна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то дужност?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па његова је дужност ако има и ако је извршилац очигледан да га ухапси. Ако су очевидци догађаја да их задржи, да обезбеди лице места, да обавести истражног судију, да обавести тужиоца, да обавести свог претпостављеног, да обезбеди крим. техничку екипу, да асистира приликом увиђаја и да даље поступа по налогу истражног судије, то је стандардна процедура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је био дужан да рецимо припаднику ОУП-а аутоматски одмах ако види неки догађај са смртном последицом, не зна ко је учесник, стоје ту припадници ТО-а, стоје припадници Територијалне одбране, стоје одређени људи, види, да кажем леш види неки, која су била његова овлашћења у том моменту? Шта је морао у том моменту да уради?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он је као овлашћено службено лице морао свим очевидцима могућим присутним да изда налог да остану на лицу места и да их задржи, а обзиром да је реч о униформисаном војном лицу дужан је да одмах обавести војну полицију јер може задржати војно лице само док не дође војна полиција а не иза тога, а након тога већ сам рекао шта. Наравно уколико је сигуран да је овај учесник дела, да је извршилац, да постоји сумња да је извршилац он је дужан да га ухапси и да га задржи док надлежни војни органи га не преузму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли би командир рецимо ОУП-а препустио овлашћење које има припаднику Територијалне одбране?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам разумео овлашћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, догађај са смртном последицом, ништа то није обавио, сматра да је ту неки ко је на вишем нивоу, који је рецимо?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је на вишем нивоу по хијерархији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалне одбране да? Да ли је имао овлашћење да препусти њему да ли ће он обавестити војну полицију или не, дакле, у том смислу ништа не предузме јер је рецимо ту неки овлашћени на високом положају Територијалне одбране?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У принципу не. Он мора свако лице за које постоји сумња да је извршилац да задржи, да ухапси итд. и сваког сведока да задржи ради обезбеђивања доказа. Ако је присутно војно лиц о томе обавештава његовог, односно војну полицију без обзира да ли је ту и старешина тог војног лица јер је он очигледно очевидац. То је правило. Наравно у ратном стању ту је сада велико питање како ко размишља али нема дилеме да би овако било исправно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је морао да се тај догађај евидентира, догађај са смртном последицом без обзира – НН извршилац, не зна се ко је, постоје очевидци, постоје ту људи који су рецимо који су се задесили на лицу места али да ли је тај догађај морао да буде евидентиран и у дневнику догађаја?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, сваки догађај, не само онај са смртном последицом него сваки догађај у коме има елемената кривичног дела па чак и информација о таквом догађају мора да се евидентира у дневник догађаја. Наравно у дневнику догађаја постоји рубрика «исход» тог случаја. Може бити информација лажна, али се у колони «примедба» напише да је провером установљено да је информација лажна. Сваки догађај се уноси у дневник догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико је командир ОУП-а приметио да се десио неки догађај са смртном последицом, кога је непосредно морао одмах да обавести?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: О сваком догађају са смртном последицом, то је иначе догађај који се налази на листи догађаја о којима се хитно извештава, надлежни руководиоца, месно надлежни руководиоца је одмах дужан да извести свог претпостављеног, односно претпостављени орган. Дакле, ако се догађај десио у Сувој Реци истог тренутка или 10 минута касније по сазнању депеша ако може и телефонски се информише дежурна служба у СУП-у Призрен а онда тај догађај уписује у свој догађај, у свој дневник и наравно након истека сваког дана прави се списак дневних догађаја по тој листи и извештава се вертикала. Дакле, сваког дана из сваке општине иде по један извештај у секретаријат а из сваког секретаријата једном дневно иде извештај у МУП о таквим догађајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто да кажете о распореду патрола кад, како, на који начин и временски период на који се прави распоред патрола.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Е сад, да не бих опет погрешно мислимо на ове патроле у зони антитерористичких дејстава или мислимо на класичне полицијске патроле у редовној делатности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у редовној делатности него ево конкретно рецимо у ратним условима да ли су постојале неке измене рецимо у мирнодопским и у ратним условима везано за патроле? Како се прави распоред, распоред патрола, прави дан пре или како?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Разумео сам. Дакле, свака полиција станица, значи у свакој полицијској станици у Србији дан раније прави се тзв. дневни распоред рада у који се буквално уноси свако ко је запослен у полицијској станици са подацима где сутра ради, у којој делатности ради, са ким ради и шта су му задаци. Ти задаци додуше се прецизирају такозваним налогом за извршење службеног задатка. Дакле, у свакој станици од подне па надаље сваки полицајац може да провери шта ради сутра, у ком времену, на ком простору, у ком облику у патроли, у позорници итд. и са киме ради, да ли је он шеф патроле или му је неко други шеф патроле. Е, сваки од њих и наравно у том истом распореду се наводи ко је одсутан с посла тог дана и због чега, годишњи одмор, дневни одмор, боловање итд., дакле, не постоји ниједно име из станице које се не може наћи на том распореду сваког дана по томе шта му је сутра задатак укључујући годишње одморе, одсуства итд., а свака патрола или сваки други облик деловања добија такође и посебан налог за обављање тих послова у том планираном времену који укључује опште задатке и посебне задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате о томе него ме сад интересује ово – уколико би нешто се изменило у међувремену, дакле, направљен је распоред дан пре, нешто се измени или можда наступе неке ванредне околности па рецимо одређена је смена, једна смена и назначено који су људи у тој смени, да ли може да се догоди да се измени то, значи одмах на лицу места да се измени па сад и они који су били претходно у смени да они наставе због ванредних околности, због неких дешавања да наставе да пребаце се у другу смену?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могуће су две основне варијанте. Прва је да се та смена која је планирана да се заврши у неком времену због потребе службе продужи и то се чак дешава и у мирнодопским условима саобраћајна незгода при крају смене на пример. Друга могућност је да се потпуно промени распоред, да сви они који су били планирани у патроли

сутра морају да буду упућени на пример у Призрен на некакав важни и сложенији задатак, али све то се евидентира у једном документу станичне евиденције, дакле, ово што сам до сада причао то је плански документ како би требало, али у станици постоји документ како је било а тај документ се зове редна листа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, за ту редну листу сам хтела да Вас питам. Ако имате редну листу за месец март па рецимо стоји 24. марта по тој редној листи одређени људи су били на послу, је ли тако, имали су посебне задатке или су били на боловању? Е сад, ако имате за 23, 24. март па онда нешто се изменило па се прави распоред за 26. март да ли се одмах ту на том распореду евидентира измена?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисте ме онда добро разумели, извињавам се. Значи, нигде се не евидентира, измена се не евидентира на једном документу. Значи, имамо документ који се планира шта ће се сутра радити и он се ради пре тог дана, а имамо документ који се ради након тог дана, значи данас за сутра се ради дневни распоред рада, а прекосутра за сутрашњи дан се ради извештај тај тзв. редна, значи имамо дневни распоред рада као плански документ и имамо редну листу као извештај у документу. У редној листи се наводи како је било независно од тога како је било планирано, а у дневном распореду рада наводи се како би требало независно од тога да ли ће тако и бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се компјутерски то води?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Направљен је систем за компјутерско вођење али у неким станицама нисам сигуран да је технолошки створен услов за то, а уосталом постоји упутство за то. Дакле, не знам да ли га имате, постоји упутство министра о станичној евиденцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако. Направићемо једну паузу и ја ћу Вам дати у паузи да погледате једну шему Министарства унутрашњих послова која нам се налази у списима. Ево можете да ставите на документ камеру да сви видимо. Погледајте ову шему Министарства унутрашњих послова па бих Вас молила да то прокоментаришете након паузе. Ево само да видимо, ево само да погледамо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко је дао шему ту, како је прибављена, то да нам се објасни, не може одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим Вас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Чија је то шема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила режију да нам прикаже овај документ са документ камере. Дакле, то је шема коју ми имамо у списима, немам пропратни акт како, на који начин је доспело то, добили смо, у списима је па бих Вас само молила да то добро погледате и евентуално да нам прокоментаришете после.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, ја се противим овом. Ову шему не знамо ко је направио, шта значи и како може онда сведок да нам тумачи ту шему. Мора да се зна порекло ове шеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате све вам је у спису па и нарезано и све.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Трећа ствар. Овај доказ није изведен до сада да би могао да се изводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви се противите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ставите примедбу моју, не овде него у овај записник куцани. Шема не зна се порекло, налази се у спису, нек се налази, није изведена као доказ и не знају се како је прибављена и чија је и зашто да се изјашњавам о овом кад не знамо чија је то шема, да ли је то шема СУП-а или није.

Адв. Ђурђић има примедбу на приказивање шеме Министарства унутрашњих послова из разлога што није познато на који начин је доспела та шема у списе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко је аутор шеме, како је доспела и није изведена као доказ у досадашњем току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

Настављено у 12,00 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се одморили мало? Можемо да наставимо? Шему ћемо на крају, сад бих Вам поставила неколико питања.

Замолила бих Вас да нешто кажете о увиђају у ратним условима, шта Вам је познато, како, на који начин се обављао увиђај у случају рецимо да увиђајна екипа из неких безбедносних разлога не може да изврши увиђај, шта се дешава у том случају?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Увек када су постојале могућности да се увиђај изврши он је вршен као у мирнодопско време, у то сам сасвим сигуран. Наравно када постоји непосредна опасност по вршењу увиђаја онда се мора учинити оно што је могуће учинити, дакле, да се направи службена белешка да је увиђај било немогуће извршити и да се та белешка одложи у предмет самог догађаја, а наравно након тога када се стекну услови ради се оно што се може радити. Знам поуздано да су бар два истражна судија, истражне судије рањене током вршења увиђаја тако да је таквих ситуација у којима је увиђај било тешко извршити очигледно било, али упркос проблемима постоји најмање хиљаду предмета са смртним последицама у којима је увиђај извршен комплетно са формирањем комплетне документације и она се налази у Министарству унутрашњих послова у то сам сигуран. Дакле, тежња свих нивоа руковођења у министарству је била да упркос ратном стању примењују све мирнодопске прописе све док за то постоје могућности а то укључује и саму процедуру вршења увиђаја и учешћа свих органа у вршењу увиђаја сагласно законских прописа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У случају да дежурна служба обавести, дежурна служба ОУП-а Сува Река обавести дежурну службу СУП-а Призрен да је неопходно извршити увиђај уколико би дошло до неке ситуације да се евентуално пуца у граду, да се дешава нешто ванредно да ли у том случају, како Ви кажете, сачини се службена белешка али кад се обави увиђај рецимо сутрадан, ако није могуће тог дана обавити, ако се сутрадан обави увиђај, да ли се то евидентира у извештају?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У оном дневном извештају да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било могуће обавити увиђај?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, сама та чињеница можда не, али сам догађај се свакако евидентира у извештају, а у предмету који се формира поводом тог догађаја саставни део је свакако службена белешка о томе. Она може бити и белешка истражног судије у форми записника или

белешка полиције која је овлашћена да изврши увиђај јер судија не може да изађе или и једног и другог, све зависи од конкретних околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира да ли је суд изашао, судија да усмени налог да се изврши увиђај?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крене увиђајна екипа, деси се не може да се обави увиђај, значи мора службена белешка да је дана тог и тог покушана али да није успело?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мора се то констатовати у службеној документацији да је увиђај покушан а да није био могућ да се доврши и да се наведу околности због чега је тако учињено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете у којим ситуацијама се из СУП-а у ОУП начелнику шаље лице као испомоћ? Конкретно, не знам да ли знате Миљковић Милутин је из СУП-а Призрен упућен у ОУП Сува Река. Да ли сте чули нешто о томе?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам чуо за конкретан тај случај, али знам за праксу Министарства унутрашњих послова да су такви случајеви постојали. Дакле, када начелник СУП-а процени да на пример постоји потреба да се једна његова организациона јединица ојача са стручним кадром он то може учинити на два начина. Један формализованим упућивањем конкретног човека да преузме дужност, конкретну дужност у конкретној јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А конкретно за које ситуације Ви знате? Која конкретна ситуација да ви сад упутите некога на испомоћ? Пазите, постоји начелник, постоји командир, постоји комплетно руководство, шта би то требало да се догоди да начелник СУП-а упутити лице у ОУП Сува Река?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је процена начелника СУП-а да у том ОУП-у недостаје стручни потенцијал који може да одговори конкретној безбедносној ситуацији. Дакле, не постоји стручан кадар или је тај који је стручан кадар одсутан по било ком основу а да се само вратим на та два могућа. Значи, један је да га упутити као човека за стручну помоћ онеме ко је већ тамо руководилац или да га упутити да врши дужност неког од руководиоца. У конкретном случају ја не знам да ли је један или други случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може сад да процени да рецимо тај кадар није био стручан па сад упућује другог човека? Да ли је требало нешто да се

догоди конкретно па да упути, разумете? Да ли се конкретно нека ситуација десила па је упутио?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А могла је да буде и његова процена из тога како он контролом утврђује да ли тај руководилац квалитетно руководи јединицом на чијем је челу или је на пример одсутан фактички а безбедносна ситуација је сложена. Ако је одсутан онда се упућивање формализује и он добија решење о дужности на коју се упућује и тада преузима комплетну одговорност руковођења. Ако се упућује само на пружање стручне помоћи онда он не мења сопствено решење него се ангажује као на задатку у пружању стручне помоћи. Ја сам на пример боравио на Косову у функцији пружања стручне помоћи а не у функцији преузимања руковођења од било кога. То је мој пример. Тај у Сувој Реци не знам какав је, али знам на пример, наравно то се увек дешава уз консултације са претпостављеном командом. Значи, начелник СУП-а у Призрену у принципу то не би урадио бар ако је реч о дужем времену а да претходно не би позвао начелника ресора у Београду па да каже имам проблем у Сувој Реци, одсутан ми је командир, болестан ми је командир, планирао сам да тамо пошаљем тога и тога или да им пружим стручну помоћ или да преузме станицу и постоји трећи случај да се ад хок, поменули смо увиђај, на пример локална полицијска станица није у прилици по свом кадровском саставу или по стручности да изврши конкретну крим. техничку обраду лица места или је та екипа која је то способна ангажована на некаквом другом случају, начелник СУП-а може послати из СУП-а екипу за вршење увиђаја и она ће то урадити. Наравно догађај ће се евидентирати у месту месне надлежности, предмет ће остати по месту месне надлежности, али је извршилац тог посла неко ко не припада тој јединици већ некој другој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете нешто у вези поступања са цивилима и то нарочито у току извођења борбене акције? Како, на који начин се поступа са цивилима, да ли се конкретно дају нека упутства шта треба учинити, рецимо да ли треба да се обезбеди територија, да ли се збрињава становништво, како на који начин се то регулише?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па све време поступања полиције на Косову чак и у време ратног стања. Ми нисмо сматрали ОВК као страну у сукобу, сматрали смо их као члановима криминалних група извршиоце конкретних кривичних дела. Дакле, у свакој операцији полиција је имала

плански и кључни задатак да пронађе, ухапси и укључи у даљу законску процедуру извршиоце кривичног дела тероризма. Сви други људи су третирани грађанима као што се то ради у мирнодопским условима. Ситуација је могла да буде таква да се у једној операцији, на једно место или на неку локацију на пример скупи већи број цивила међу којима могу бити извршиоци таквих дела, тада је наравно стандардна процедура колико је могуће пре грађани се ослобађају, односно дозвољава им се да буду слободни, а евентуално лица према којим постоји сумња да су припадници терористичких група или извршиоци конкретног кривичног дела поступа се такође у складу са законом задржавањем, привођењем оперативном обрадом и све што следи у тој процедури. Дакле, у принципу нисмо у то време према ономе како сам ја то схватио, третирали ово су борци, а ово су цивили, него смо третирали ово су извршиоци кривичних дела за које се сумња да су извршиоци кривичних дела, а ово су грађани. Ја могу да посведочим да наравно 1998. године је илустративан пример. Ја сам у месту Истинић код Дечана, одлично се сећам, после једне антитерористичке операције која је била врло обимна четири дана провео као конкретан задатак који сам добио од министра да 80.000 грађана вратим у њихова места, четири дана сам ангажовао 10 до 20 аутобуса да их вратимо. Све смо их вратили али приликом њиховог повратка преко 3.000 циви су предали људи ти који су се вратили у своја села. Дакле, упркос чињеници да имате 3.000 циви нико од њих није задржан у полицијској процедури. Ето то је пример како смо поступали са грађанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У случају да би било потребно извести неке борбене активности у насељеном месту, шта се онда ради са цивилима?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Борбене активности, односно антитерористичке операције у већим насељеним местима, према мом сазнању скоро да нису извођене изузев једне јулске операције у Ораховцу али 1998. године. Оне су углавном извођене у руралним срединама које су укључивале и најчешће сеоска насеља, најчешће. Разлике битне нема сем чињенице да је реч о насељеном месту а не о отвореном месту. Разлика је само она битна према коме је акција усмерена а у чијој заштити, у функцији чије заштите је та акција. Наравно, тешко је увек било разликовати ко је ко, терористи су већ познату стратегију примењивали да пружајну отпор први дан, евентуално други дан на ободима села. То је очигледно била стратегија. Након тога отпор престаје, полиција улази у

село и војска или су помешани у селу са грађанима или су већ напустили село. То је најтипичнији опис најчешћих ситуација када у полицијској акцији се пролази кроз некакво село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су помешани у селима са грађанима, шта онда?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Понекад, када је очигледно било да постоји потреба да се направи некаква селекција сумњивих и оних који нису сумњиви, поступак је био следећи: дакле, сумњиви су издвојени, привођени на одговарајуће место најчешће у полицијску станицу или у некакав објект у близини полицијске станице, у оперативну обраду са њима укључивали су се локални оперативци, наравно грађани су претходно пуштени да буду слободни а од приведених најчешће је у даљу процедуру задржаван релативно мали број, на пример 4, 5, највише до 10%, значи минимално 90% од приведених као сумњивих је ослобођено након краћег времена, не дужег можда од 24 сата по свим сазнањима која ја имам. Сећам се, кад је већ реч о Призрену, једном таквом привођењу већег броја људи, али не могу да се сетим да ли је 1998. или 1999. година али се сећам те операције која је била у зони Будакова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ли у то време и ОУП могао да одреди задржавање лица у тим ратним условима?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: ОУП никакво овлашћење полицијских јединица у току рата није промењено изузев неких повећаних права у смислу продужења трајања притвора итд., задржавања што је било уређено оним ратним, тзв. ратним уредбама. Значи, и даље све време рата месно надлежни полицијски орган је морао да доноси те одлуке. Посебне јединице и друге јединице које су упућене оне су само биле задужене да приведу те људе до полицијске јединице редовне, предају их полицијској јединици и њихово учешће у раду са њима се тиме завршава. Они настављају да раде са приведеним лицима по основу својих законских овлашћења и по основу своје месне и стварне надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је познато и да ли Вам је уопште нешто познато о исељавању Албанаца у том временском периоду?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: О томе сам пуно причао. Дакле, према свим сазнањима која ја имам нема ни говора о томе да је у време 1998. и 1999. године долазило до исељавања као последице било какве стратегије, политике било каквог плана. На исељавање или интерно расељавање грађана на Косову и Метохији долазило је из доста различитих разлога,

исељавали су се и Албанци доминантно из Србије и сви други. Наравно најмасовније исељавање било је исељавање Албанаца према Албанији и Македонији са почетком бомбардовања. Пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па, ја сам рекао постоји више разлога. Моје је мишљење да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше сазнање?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Моје је мишљење да је доминантан фактор за то било бомбардовање, јер кад тога не би било тога би било и пре тога. Дакле, велика, велика већина људи, пре свега Албанаца се покренула са првим данима бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање да се, да ли су се и Срби исељавали због НАТО бомбардовања?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно само што и Срби су се исељавали према северу, према истоку, према западу, али је број Срба иначе мањи у маси и то исељавање није добило размере масовних покрета становништва који су очигледни као што се са Албанцима десило. Ја поуздано знам бар четири, пет случајева да су чињени огромни напори да се колоне зауставе, да се увере да нема разлога да наставе тај пут, али они су увек били упорни. Ја сам провео цео дан скоро, не цео дан, три, четири сата у Малишеву, у сред рата по огромној киши видео сам десетине хиљада Албанаца, разговарао сам најмање са педесетак њих, молио их да се врате у своја села, гарантовао им да полиција неће ништа учинити да им буде небезбедно, али нисам у томе успео. Могу само да Вас подсетим, иако се тај документ оспорава да је са првим данима бомбардовања у Приштини растурено доста летака са псеудонимом Ибрахима Ругове који позива Албанце да крену према Албанији и према Македонији са образложењем да ОВК више не може да их заштити, да ће Срби искористити ту прилику што је дошло до бомбардовања, да ће их све побити, те да је једини излаз да они крену према Албанији и Македонији. Дакле, лично сам учествовао у томе да уверим људе где год сам успео где год сам могао да то не раде али нажалост то је било немогуће учинити. Био сам присутан у штабу када су Албанци долазили и молили, плакали да им обезбедимо возове, аутобусе, чак су нас власници, односно руководиоци тих предузећа питали шта да радимо. Ми смо у великој дилеми шта да радимо. Ако дозволимо да оду, испашће да смо их подстакли. Ако спречавамо да оду, испашће да их спречавамо да напусте

ратну зону, а све то у условима када је кључни циљ свакога да само спасе свој живот – бомбе, авиони, гашење светала, бомбардовање објеката у околини. Знате у тим условима треба да мислите о једној државној, малтене политици а тамо сте ради безбедносних задатака. Дакле, у условима опште борбе да преживимо требали смо да се старамо о томе да се евидентира сваки догађај, да се изађе на лице места на сваки догађај. Излазили смо на догађаје, гинули смо на њима али нисмо могли да зауставимо исељавање. Оптуживали су нас да смо узимали путне исправе и документа као доказ о обрасцу понашања полиције. Па то је стварно апсурд. То се десило само на једном граничном прелазу у једном врло ограниченом периоду а не и на остала три прелаза и не цело време рата. Кад би то био образац онда би се то дешавало на сваком прелазу и све време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за било какав случај, појединачан случај да је постојала наредба да се Албанци исељавају, да напусте своје домове да иду према Албанији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Већ сам рекао, никад нисам чуо и то је апсолутна бесмислица. Дакле, шта да кажем. Свашта је теоријски могуће. Све што ја знам, а мислим да сам био у жижи тога то је апсолутно нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато о уништавању имовине, о пљачкању кућа, паљењу кућа Албанаца?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам наравно пролазећи кроз Косово видео доста срушених, запаљених кућа. То је неспорна чињеница и наравно то ме је много бринуло. Размишљајући о томе у околностима у којима је уопште било могуће посветити време таквим стварима које стварно јесу велике и тешке ја нисам нашао прави одговор. Чињеница је једино да су доминантно страдала села у којима је било антитерористичких операција и ја ћу само као илустрацију да вам наведем пошто опет то вам сведочим јер сам видео. На пример Сува Река је заиста страдала доста али Призрен зато није скоро такнут. У Призрену су страдале до краја рата па можда највише пет, шест објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате то да је Сува Река доста страдала?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па то је теже објашњиво. Тамо су чињеница биле веће операције. Терористи у принципу нису користили велика насења за било које активности. Врло ретко су се дешавали

терористички акти у великим местима. У малим местима и у насељима око малих места то су у принципу биле најчешће њихова деловања а и најчешће полицијске операције али имате Рогово између Ђаковице и Призрена ако се добро сећам, то је једно велико село у коме ама баш ништа се није десило. Дакле, оно је потпуно, потпуно очувано. Имате цело источно Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па то значи да су страдања имовине у директној вези са антитерористичких операцијама и са деловањем терориста, а који су мотиви, чији – то је сад велики питање. Сасвим је извесно да у дејствима полиције и војске су неки објекти срушени, неки запаљени итд. Сасвим је извесно да је било вероватно у појединачним случајевима и намерних оштећења и паљења, али је сасвим извесно да су и терористи имали интерес да таквим стварима прикажу бруталност антитерористичких снага. То је наравно моје мишљење. То ја немам доказе за то. То је само моје размишљање на основу онога што сам ја својим очима видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ваљда су ту била нека мишљења и са терена и неке извештаје као помоћник министра?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Слажем се. Могу да потврдим то што сте рекли, дакле и на основу информација које сам имао, али при том хоћу да кажем да када је то било могуће и када обим тих догађаја није превазилазио могућности полиције, полиција је учествовала и у гашењу пожара и у вршењу увиђаја код таквих ситуација поготову ако има још и смртна последица, у то сам сасвим сигуран, не наравно у сваком могућем случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи нешто о резервистима? Ко је био компетентан за резервисте, како су они деловали, испричајте нам мало нешто о томе?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Резервни састав полиције је законска категорија. Дакле, у Закону о унутрашњим пословима је прописан начин ангажовања обуке, начин, да кажем, стављења на списак полиције, обуке, опремање и ангажовање резервног састава. Резервни састав у односу на активни састав је скоро идентичан у односу припадника ПЈП и активног састава само што је резервни састав грађански састав, а ПЈП је полицијски састав. На Косову резервни састав стицајем околности и одлука није ангажован у саставу ванредних и посебних јединица. Он је ангажован

ради два основна задатка. Први је ради ојачавања редовних полицијских јединица и други је, како сам већ рекао, ради попуне привремених полицијских одељења по селима. Није дакле формирана ниједна засебна јединица са устројеном хијерархијом од резервног састава. Припадници резервног састава су дакле укључивани у полицијске станице као појединци и стављани на дневни распоред службе као појединци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њима био шеф?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Командир полицијске станице тамо где су ангажовани. У конкретној делатности ако је патрола у питању, шеф патроле, али начелно командир станице и то Вас још једном заиста молим да ово разграничимо. Дакле, једно је статусно питање ко је где, а друго је питање задатка. Код ПЈП треће питање је питање мобилизације и код ПЈП четврто је питање дисциплинска одговорност. Дакле, практично припадник ПЈП има четири врсте хијерархије у истом тренутку. Хијерархија за задатак, општа хијерархија упућивања, хијерархија мобилизације и хијерархија дисциплинске одговорности. Дакле, нишки полицајац ако би извршио дисциплински преступ у Сувој Реци његов руководилац би писао дисциплинску пријаву његовом мирнодопском руководиоцу у Нишу и тамо би одговарао дисциплински.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још ово. У односу МУП-а и ДБ-а?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ДБ је у саставу МУП-а, а Државна и Јавна безбедност...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ја Вас не питам уопштено, него ја Вас питам конкретно на ту ратну ситуацију како, на који начин су они функционисали? Да ли су имали неке активности заједничке?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Како МУП и ДБ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ДБ?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па можда нисам добро, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП, ајмо СУП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Е да, то је друго питање. СУП и ДБ су такође две паралелне структуре Министарства унутрашњих послова, свака има свој делокруг, свака има своју вертикалу и свака има свог шефа. Они такође сарађују али немају хијерархијски и субординацијски однос. У ствари, кад се шалим са пријатељем ја обично кажем да је Државна безбедност стари врат са својим правима, овлашћењима и одговорностима. Они су што се тиче антитероризма доминантно се бавили обавештајним радом и прикупљањем података на основу којих су се

правиле антитерористичке операције и делимично у њима учествовале преко јединице за специјалне операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте били у Сувој Реци тих дана, је ли тако како сам Вас разумела?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Током рата да, али на почетку рата или крајем у то нисам сигуран, а то могу да проверим кад бих имао податак кад је била једна операција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево операција која је овде по неком сазнању била 25. марта, једна велика операција.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али морам да знам, ја сам био у операцији која је била на потезу Сува Река-Будаково-Језерце, ако је тад та операција онда сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сува Река-Ораховац?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ту нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато ништа?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То нисам био, Сува Река-Ораховац то нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали исказ код истражног судије, је ли тако 28.12.2005. године, Ви је ли тако остајете у свему код тог исказа?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Остајем потпуно при томе, онда сам имао боље сећање само али у свему остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте још били саслушани?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ја сам у процесу против Слободана Милошевића у Хагу сведочио месец дана укупно. Значи, 15 дана пуно радно време сам излазио на сведочење и имате транскрипте тога свега. Дакле, ја остајем при свему што сам тамо рекао такође ако је то битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтела сам само да Вам предочим, Ви сте рекли да су била проширена нека овлашћења полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, рекао сам и сад, а мислим да сам то и раније рекао, то није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па у смислу на пример да се задржавање могло продужити не знам да ли до 7 дана или до 8 дана, нисам сигуран, значи у односу на стандардни рок притвора, онда полицији је неким ратним прописима дато овлашћење можда на притвор, ако се добро сећам, али не сећам се сасвим сигурно детаља. Дакле, полиција је сигурно

имала проширена овлашћења неким тзв. ратним прописима донетим одмах после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте говорили код истражног судије да је полиција добила проширена овлашћења а ова је ту на његовом простору, али има команду у Приштини и чека га да га они отуда ангажују.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам Вас добро чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о тим проширеним овлашћењима. Да ли начелник СУП-а у Сувој Реци има обавезу да извршава наређења која би му евентуално дао командант 37. одреда?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли апсолутно нема никакве везе, апсолутно не, они апсолутно нису у односу субординације, имају потпуно различите задатке, него је само полиција добила нека проширена овлашћења, дакле у том контексту?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У том контексту. Значи, проширена овлашћења по ратним прописима условно речено, али не овлашћења у смислу овлашћења за руковођење, не у субординацијском смислу него у смислу полицијских овлашћења. Да ли могу задржати неког 24 сата или 8 дана у том смислу. Не могу унапред одредити притвор као полиција али у рату је изгледа могло то по основу тог ратног прописа, али сада само мало нагађамо условно речено, али сам сигуран да су овлашћења проширена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још бих Вас питала за ове униформе да ли је Посебна јединица полиције носила неке траке?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, то је био саставни део шифровања операције и самог учешћа у њој, дакле, траке су ношене као знак разликовања полицајаца од евентуално инфилтрираних страна појединаца са супротне стране, пошто се ценило и пошто су обавештајни подаци указивали на то да Албанци имају наше униформе јер су предузећа у Србији била расположена да продају исте те униформе за паре, представљала нам је проблем чињеница да се у нашој униформи може неко појавити у нашој јединици и да можемо од тога имати штету. Зато је сваки дан на почетку задатка, можда не у сваком задатку, али у значајном броју да један од начина заштите од тог проблема било је ношења трака различитих боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте овде оптуженог Митровића имали прилике да видите да је носио неки комбинезон?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је могуће, али не бих могао да тврдим. Значи, комбинезони су се повремено појављивали у полицијским јединицама. То је обично неко имао ко је добио на поклон од специјалне јединице, од војске итд. Дакле, могуће је али не смем да тврдим да сам га видео у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да се сетите, ја сам Вас на почетку питала, нисте ми одговорили. Конкретно, какву је фризуру имао, како је носио косу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па кажем Вам, ја њега одлично познајем тако да нисам запажао детаље, мислим никад нисам имао, нисам ставио себи у задатак да га опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли је нешто било карактеристично баш у том временском периоду да би Вам скренуло пажњу, у том смислу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, не, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па видео сам га можда два, три пута у том периоду, али апсолутно нисам обраћао пажњу на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Посебна јединица полиције је постојала и у оквиру ОУП-а и у оквиру СУП-а Призрен, јел тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да. Људи који су улазили у неку јединицу када би се она мобилисала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, сад мене ово интересује, у случају да су на терену, где се изводи заједничка акција са рецимо 37.одредом?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле вод ПЈП из Суве Реке изводи неку акцију у садејству са 37.одредом, рецимо. Ко би ту коме био надређен?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Опет не могу конкретно да одговорим, опет морам начелно, значи то се уређује оном заповешћу, дакле, ако је тамо речено 37.одред ПЈП са водом из 124.бригаде, онда је командант 37.одреда надређен томе, али ако је командант добио свој правац, а овај добио свој правац, онда они одговарају ономе изнад њих, значи ситуација може бити и једна и друга, али се она препознаје из формулације. На пример, та реч «са» одређује ко је коме потчињен, значи кад се каже 37.моторизована бригада Војске Југославије, са 37.одредом ПЈП, из тога произилази субординација, јер кад не би била субординација онда би тачка 1 била 37.бригада има тај и тај задатак, па тачка 2, 37.одред има тај задатак. Не знам да ли сам довољно јасан, а иначе прављење заповести то

је просто прописана процедура која тачно даје одговоре на питања шта значи једна а шта значи друга формулација. Е сад, чињеница је да у полицији људи нису превише едуковани у том војничком смислу, јер полиција се објективно на Косову нашла на туђем задатку и имала је великих проблема због те чињенице, делимично сам рекао с почетка зашто смо се противили томе, јер потпуно је друга филозофија војничког поступања и полицијског поступања. Ја ћу само један пример да Вам кажем, војска доминантно извештава о задацима, шта радим данас, сваки дан, а полиција доминантно извештава о догађајима, шта се данас десило у мојој зони. Полиција није успела да се трансформише у ову варијанту да постане војска, и Хаг и сви могући третирају полицију као војску. Па молим вас, војска поступа по наређењу, а полицајац поступа по законском овлашћењу да поступа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је и прописано и рекли смо. У списима постоји једна заповест заједничке команде за Косово и Метохију, то смо добили скоро, и овде постоји један задатак?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се извињавам само председнице, добили смо то као тајни документ, тајно, ми смо у јавном заседању, па сам то хтео да Вам кажем, а ја сам мислио да, не као документ, него као делове и да искључимо јавност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, постоји овде, наравно назначено је да је «војна тајна, строго поверљиво», али ја Вас нећу питати конкретно да би Вам износила податак, него да ли је Вама познато за било који задатак заједничке команде, дакле заједничке команде за Косово и Метохију и ко би евентуално тој заповести, тој, разумете, ко би присуствовао испред полиције а ко испред војске?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислите доношењу те заповести?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па мислим да сам рекао да по мени заједничка команда као командни орган не постоји, по мени су то у ствари фабрикати некакви из некакве намере, значи нема заповести без потписа, она није на снази, мислим тако да ја просто сам збуњен тим заповестима заједничке команде, све. Ја могу да Вам доставим то, ја имам заповести потписане, виде се ко је у заглављу, ко је потписао, та заповести које ја имам оне су извршене, све заповести заједничке команде које сам ја успео да видим, оне су без потписа, ни једну нисам видео са потписом и нисам сигуран да ли је по њима поступљено. Ја не знам у коју сврху су оне

прављене и да ли су оне фалсификати, фабрикати, да ли је њихова намера лоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова заповест се поклапа са?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Са задатком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са акцијом. Да, поклапа се са том акцијом.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Е, то је друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тачно у ком реону на том троуглу Ораховац-Сува Река-Велика Круша, тачно се поклапа са тим задатком. Па Вас зато питам да ли сте уопште, ако нисте тог момента када је издата та заповест чули, да ли сте уопште чули касније да се говорило нешто о тој једној таквој акцији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Искрено да кажем ја стварно немам, могуће да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да немате сазнање, него кажем, да ли сте накнадно нешто чули?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могуће да сам ја имао, на пример заповест заједничке, да пише заједничка команда али да то нисам регистровао, јер ја документа приштинског корпуса познајем по тексту, по фонту слова, значи то се, по интонацији, војна документа су толико препознатљива, ја сам завршио Војну академију и то одлично знам. А да ли је та заповест потписана, извињавам се, можда не треба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ова није?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А поступљено је по њој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је интересно, ја лично мислим да ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји једна акција да је била 25., сад да ли је то та заповест или нешто.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Приговор, Ви кажете да је по овој заповести коју ми имамо овде поступљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говоримо о акцији која је била сутрадан 25?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, а ко каже да је поступљено по тој заповести?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А поклапа се са овом јер каже «подржати снаге МУП-а», дакле дана 25.марта, јер то са исказима појединих сведока се поклапа та заповест, ја говорим само на основу исказа појединих сведока?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да али, молим Вас, ја лично верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али и овде командант Митровић, овде оптужени је тврдио и говорио је о тој акцији која је у раним јутарњим сатима кренула још 25.марта, и дакле постоји много сведока. Е сад, ово што мене интересује, кад смо говорили о здруженој заједничкој команди, оптужени Митровић, он и каже да је задатак, писмена документа, наредбу, кодиране карте примио у здруженој команди, дакле, он говори. Да ли сад постоји разлика између здружене команде, заједничке команде, о томе бих волела да ми нешто кажете?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, рећи ћу Вам, дакле, здружена и заједничка команда, вероватно је реч о синонимима, она по свим мојим сазнањима понављам, не постоји као командни орган. Постоји термин којим је именовано то повремено дневно окупљање војника, политичара и полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте нејасно ми је. Не постоји а постоји као термин, шта то значи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па као термин, ево видите да постоји, значи провлачи се кроз неке папире као термин, као термин, али као тело које је доносило било какве одлуке, мора да се зна ко је командант. Знате, кад постоји команда мора се знати ко је командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу Вам предочити исказ оптуженог Митровића. Каже «задатак, писмена документа, наредбу, примили смо у здруженој команди. Пуковник Божић Делић од својих старешина, он од својих, а која је тада била смештена у хотелу «Гранд» испод нивоа земље», он тачно каже која је то била здружена команда?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Сад ми је јасно, дакле очигледно да је пуковник Митровић именовано команду приштинског корпуса као здружену команду. Вероватно размишљајући пошто је заповешћу и полиција и војска, он је вероватно сматрао нека здружена команда војске и полиције. Ја тако мислим да је Митровић мислио, наравно он најбоље зна шта је мислио, али сасвим сам сигуран да Митровић није мислио на неку команду изнад приштинског корпуса и изнад штаба, то је моје мишљење, а његова та изјава је логична под претпоставком да је он сматрао да је то место где је то примио заједничка команда, зато што у папиру пише да је заједничка команда, вероватно да је таква логика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли постоји разлика између заједничке, здружене команде, пошто сте рекли да је?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Е па здружену нисам чуо до данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам до данас, значи мислим да се то користи као синоним.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се извињавам председнице, само у погледу ових сад навода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ме прекидати да завршим па после.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, па само, на томе смо. Никад се Митровић није изјаснио у вези заповести коју сте сад презентирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад примедбе у том смислу? Наравно да није, па то је јасно да није се изјаснио, него ја сам само прочитала.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А тврдио је да је добијао из штаба МУП-а заповести, а не од војске, а ми сад одговарамо да, овај, нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, како сам Вам предочила исказ оптуженог то је тако. На главном претресу 02.октобра 2006., рекао је, на страни 21, «задатак, односно одговарајућа писмена документа, наредбу, кодиране карте, топографске карте примили смо у здруженој команди, пуковник Божидар Делић од својих старешина, а он од својих, која је тада била смешена у хотелу «Гранд» испод» дакле тачно и прецизира нам локацију?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, све је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Све је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Све је тачно изузев значења тог појма, значи слажем се са свиме да је тачно, изузев значења тог појма «здружена команда», е то, само то мислим да га је можда требало питати шта то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад овако, реците ми оно због чега смо ми у ствари овде, шта је Вама познато у вези страдања породице Бериша, масовно страдање породице Бериша у Сувој Реци. Да ли Вам је ишта познато у том моменту, накнадна Ваша сазнања, све што Вам је познато то нам испричајте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја све што знам о том предмету сазнао сам након што су те чињенице јавно обелодањене или након што сам се укључио у припрему за процес против Слободана Милошевића у Хагу. Дакле не могу да будем сигуран шта је било пре чега. С почетка рата нисам био у тој зони, дакле био сам у Приштини, тако да заиста никакве конкретне чињенице, сем оних до којих сам дошао из штампе, из списка

које сам у међувремену погледао, не знам. Из тих списка знам, пошто се тај догађај појављује у Хашкој оптужници, а бавио сам се свим папирима да бих сазнао нешто више о томе, да негде у приближно исто време или можда баш у исто време су извршена бар два увиђаја у којима је бар, можда пет, шест особа смртно страдало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који су то увиђаји били, да ли је то било у марту месецу, да ли Вам је познато?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде у нашим исто, што смо добили у нашој документацији стоји да су била два увиђаја 30.марта и 01.априла?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу да се сетим датума, али знам скоро предмет како изгледа, али датум не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и ово што сам хтела да Вам кажем, у књизи безбедносних догађаја, интересантних догађаја, постоји 22.март, евидентирано да је страдао србин Богдан Лазић, од 22.марта до 05.априла '99.године, ни један догађај није убележен. Како то можете да објасните, ако Ви кажете да имате сазнања да су обављена и два увиђаја и да, разумете, да је било смртних последица, како је могуће да то није било евидентирано?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па то је очигледно, то очигледно није добро, е сад шта је разлог за то, то је сад сасвим велико питање. Мислим, рекао сам шта може бити разлог ако је тако, значи за мене је изненађење да није вођен дневник догађаја, али, јер у ствари, нисам никад био у прилици да остварим увид да ли се то води како треба, просто то се подразумевало, е сад, колики је утицај на то имао тај хаос који је настао с почетка и да ли је то сада на неким локацијама које су коришћене по неким кафанама, рупама, било уопште могуће водити, то је једно друго питање. Нисам се чак бавио размишљањем о том питању, за мене је било очекивано да се бар догађај са смртном последицом евидентирају, поготово ако је извршен увиђај и ако је формиран предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да Вам питам, ако Ви кажете да су увиђај радили као у мирнодобским условима, зашто се не би онда догађај евидентирао?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, ето то је, ја сам рекао да је као у мирнодобским, на основу чега а то тврдим и сад, 1500 предмета, поновио сам то више пута, у МУП-у постоји, са смртном последицом у којима је страдало преко 2000 људи, у којима је урађена скоро комплетна

процедура, онолико колико је било могуће, укључујући дакле и крим.техничку документацију врло обимну која је измештена отуда, према томе, мало је заиста тешко другачије објаснити него тим хаосом, ако је неко направио предмет од 100 страна за некакав догађај са смртном последицом а није га уписао у дневник, то је необјашњиво, вероватно је то био стицај тих ратних околности у којима су људи просто сматрали да је нешто друго важније од тога, упркос томе то је била њихова дужност, ако то није рађено, то је службени пропуст, али шта је мотив, шта је разлог за такав пропуст то је ствар сваког конкретног догађаја, то би можда могли да објасне они који су заиста били у станици. Ја нисам сматрао да је то пропуст и ево први пут чујем да имамо догађај а да немамо, да имамо предмет а да немамо уписан догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о мисији ОЕБС која је била смештена у Сувој Реци?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелно о мисији ОЕБС-а ми је све познато јер сам учествовао у преговарању о њој, учествовао сам о њеном увођењу на Косово, учествовао сам у њеној евакуацији с Косова, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о дипломатско-посматрачкој мисији КЕЈДОМ, шта знате о томе да кажете?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ја само знам да је она постојала и раније и да је она обављала дужност верификационе мисије док се верификациона мисија није стабилизовала, тако да те две мисије имају нека преклапања у том првом периоду октобра '98.године, дакле споразум је био такав да док се не распореди верификациона мисија ОЕБС-а, да ту улогу колико је то могуће преузме ова дипломатска мисија КЕЈДОМ. Али никога од њих нисам видео, а са овом мисијом верификационом сам сарађивао доста са неким њиховим руководиоцима око решавања некакавих проблема са проходношћу комуникација, око посредних преговора са неким групама ОВК и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где су они били смештени у којим локацијама, где су били они, мисија ОЕБС?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па они су користили, по мом сазнању приватне објекте и повремено су их мењали, знам нешто из Приштине, чак неки колега наш је мислим, ако се добро сећам издавао неки свој објекат тим мисијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас ову шему коју сте добили, да кажете да ли та шема уопште одговара ономе какво је Ваше сазнање из тог периода?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па најкраће да кажем, да је не гледам она је што би се рекло скуп полуистина које су горе од тоталне неистине, дакле. Мислим ето то је моја оцена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, показали смо, показали смо.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На пример, ево узмите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, дајте ми још тај један примерак, немамо више.

Констатујте да ја Палбрк напустио.

Хоћете прићи овде, молим Вас, ево приђите овде документ камери ако можете пошто сте писали да. Ево можете и овде. Ја бих молила режију да нам прикаже са документ камере овај документ.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али би ми требала једна оловка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идите од горе, од горе молим Вас, од почетка, е тако, Министарство унутршњих послова Србије, још мало, само да констатујемо у наслову. Основна структура у односу на Косово март, јун, '99.године?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У списима, да нам прокоментаришете, ево изволите. У списима је, судски докуменат, чим је у списима судски.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па молим Вас судија, не може у спису да буде судски, у спису не може да буде судски докуменат, може на главном претресу да се изведе неки документ као доказ а не може да се каже судски документ јел није судски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У судским списима је молим Вас, прецизно судским списима, седите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Аутор овог документа није суд, и реците нам ко је аутор овог документа и ове шеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У судским списима се налази и молим Вас седите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не може да се налази, то је можда доставио тужилац уз оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато нам је ту сведок који ће нам потврдити?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А то није доказ, то није доказ јер тужиочеви списи нису доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас, не може, мора да се каже аутор.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Предлажем судија, да пре него што се сведок буде изјашњавао о нечему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, немојте тако упадати, рекли сте, у судском спису се налази, управо зато сам и сведоку предочила да би се изјаснио, да каже јесте то је тако било, није тако било. Може, изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не може с таквим доказима суд да ради, мора да се зна чији је доказ и да се изведе, изведите га као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, изводимо сада.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Кажите доказ тај и тај прибављен од тог и тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите. Изволите господине Петронијевићу?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја предлажем управо ово што је и колега Ђурђић само са мало смиренијим тоном, предлажем да браниоцима прво дате овај примерак по један и да нам кажете ко је сачинио ово, да ли је то званично Министарство унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви уопште вршили увид у списе колега Петронијевићу, очигледно да нисте вршили увид?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овакав докуменат ми нисмо нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, наравно да је у списима, имате, само сте требали да извршите увид?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овај и овакав докуменат први пут видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја имам и ЦД-е са свим скенираним документима, једино ако пропуст није направљен на тај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, имате списе, требали сте да извршите увид, молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија можете ли Ви да дозволите да ја завршим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја могу да Вам дозволим, али не можете да кажете да није Вам био доступан?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или је потребно да почнем да вичем ко колега Ђурђић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте молим Вас, па нема потребе да дижемо тон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем суд и располаже апсолутно и мере које може да предузме према?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па ја Вас молим да ме пустите да завршим, јел то довољно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако је довољно ево ја бих завршио. Дакле судија, независно од тога да ли се тај докуменат или већ како хоћете, шема или цртеж, ту има доста неких дописаних ствари руком, интервенције и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је управо сведок сада дописивао?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се онда, ја сам мислио да је то написано раније. Без обзира дакле, да ли се налази или не налази у судским списима, ја предлажем да упознате одбрану и тужилац, уколико је овакву шему и документ дао или предложио као доказ у списима, или приложио у списе, да нам каже ко је извор и аутор овог документа. Мислим да је по закону да то учините, да би сте могли да одлучите да ли ће се овакав докуменат прво користити а друго да ли ће се предпочавати било коме па и присутном сведоку, дакле, прелажем да то прво учините па ћемо онда наставити, нема никаквог разлога, зашто би то био проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Ви да се изајсните нешто на ово? Не. Изволите, наставите, значи само прокоментаришите да ли то има икакве везе са оним Вашим сазнањем?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија опростите, ја нисам разумео да сте то учинили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немам шта да учиним, молим Вас. Е то је друго, нисте ни предложили да веће одлучи, то је друго.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па чим је приговор морате да одлучите. Приговор да не може доказ да се изведе, констатовали сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, не можете тако разговарати, седите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, пре паузе, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одузимам Вам реч, не можете да говорите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нека одлучи, а онда кажу немојте због битне повреде да ми укидате пресуду, како то, не зна се шта се предпочава и ко је аутор, него у спису, јер суд прибавио, јел тужиоц прибавио, јел одбрана прибавила. Од кога је суд прибавио, од кога је одбрана, од кога је тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се Ваш предлог.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се ОДБИЈА предлог коментарисања шеме Министарства унутрашњих послова Србије од стране сведока Обрада Стевановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био предлог и као такав предлог је одбијен.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија опростите, ја се извињавам колега Ђурђићу, ајте да ја кажем први, немојте молим Вас, искључите микрофон, судија ми је дала реч, да не причамо сви наглас. Судија, није то био предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, једино да променимо место, укључите, искључите, знате.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, нема потребе ја сам то већ одавно решио са собом, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да сте решили али молим Вас?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не очекујте да ћу мењати икада место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто да не, изволите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас молим, значи наш предлог је био следећи, да нам кажете ко је аутор овог документа, да ли је то званични докуменат Министарства унутрашњих послова, да ли је то извештај, да ли је то службена белешка, да ли анализа, да ли је то неки експерт или вештак или било ко други сачинио ову белешку, ову овакву каква јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је шема Министарства унутрашњих послова, достављена нам је, још, то је истражни спис.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи ово тврдите да је Министарство унутрашњих послова доставило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја уопште не тврдим, ја Вам кажем да се то налази у судском спису, ја не могу ништа друго да Вам тврдим, разумете?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија молим Вас, Ви употребљавате докуменат који сада, извињавам се. Ви употребљавате сада ову шему која

ће након што сведок буде са њом радио, коментарисао и објашњавао постати докуменат и доказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само да се изјасни?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас молим објасните нам шта је, ко је ово направио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас нећемо да се расправљамо, седите господине Петронијевићу, изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не расправљамо се судија, то је предлог био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо да се расправљамо седите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па погрешно сте унели предлог, одбили сте предлог који нисмо дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево евидентирано је, седите. Изволите, само нам прокоментаришите оно што видите, што се налази у спису? Па нећемо сада да коментаришемо, само изволите, реците шта?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви питате нешто што, ето нисмо то предложили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да нам прокоментарише, можда ће рећи да то уопште не одговара?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знам, али нисмо то предложили што сте Ви одбили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, предложили сте?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не изјашњава на то?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, изволите, и то је евидентирано.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Рекао сам да овај документ апсолутно не одговара истини, и ако постоје чињенице које наводе на. Значи већ сам рекао да овај документ апсолутно не говори на тачан начин организациону структуру министарства, али да упркос томе има неких истинитих чињеница које наводе на закључак да је сам по себи комплетно истинит. Дакле, одмах на почетку, видите наслов Министарство унутрашњих послова Србије, а председник Југославије. Министарству унутрашњих послова Србије је орган Србије, а не Југославије, елементарна ствар мислим. Друго, председнику Југославије је потчињен и премијер Србије и председник Србије и потпредседник владе, то исто мислим, наравно то није моје баш, али ето, очиглено је тако, средишни део шеме је тачан.

Значи средишни део је тачан, шест помоћника и министар, то је неспорно. Следеће, као што видите, ја сам себи троструко шеф, ја сам и шеф и потчињени и средњи шеф. Следеће, техничке ствари наравно, кад неко ради шеме он мора бити стручан, мора познавати, нема службе, него постоје ресори, то је мали детаљ који не мења суштину али говори о томе ко га је радио. Следеће, Ресор јавне безбедности и полиција није исто, полиција је део Ресора јавне безбедности, следеће, ја, овде испада да сам ја и претпостављени генералу Лукићу и њему раван, што је такође немогуће. САЈ никада није био под мојом контролом, овде се види да је под мојом контролом, седмо исто ПЈП су означене као нешто важни, овде се ПЈП нигде не помињу. Ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате овде ПЈП, генерал пуковник Обрад Стевановић, заокружено је, видите САЈ-а како је?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, да, слажем се да, извињавам се то нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле тај други део колико сам схватила то не одговара уопште?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не одговара овај први, он је политички ниво, али овај други такође, и наравно у Државну безбедност се не желим превише мешати али већ сам одговорио паравојне групе у Државној безбедности, знате, мислим. Не знам да ли је ово «defakto» или «dejure», шта је била намера творца,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, потпишите само?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, шта да потпишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само да Вас питам. Не, не, ништа не треба да потпишете.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте писали нешто, видим да сте на полеђини и то, због тога.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, писао сам. Да сам знао да ће бити тамо не бих наравно писао, али не стидим се ничега шта сам написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још сам хтела да Вас питам, које су бригаде ОВК деловале на подручју Сува Река-Ораховац, да ли знате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу се сетим нумерација, дакле они су имали седам оперативних зона по свим подацима до којих сам ја дошао, једна од њих мислим да се звала Паштрик је деловао у тој зони, мада је Сува Река била негде гранична између овог дела Урошевац и тако

даље, овог дреничког и тог призренског. Дакле то је нека тромеђа у надлежности зона, ако се добро сећам, али не могу то сасвим сигурно да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је још познато нешто о присуству Руса на том терену?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Имам информацију да су у саставу регуларних војних јединица били и неки Руси, али не знам детаље о томе, случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули, због чега, што су?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па нисам се интересовао детаљније, зато што знам да постоји формализован акт Министарства одбране о процедури по којој се могу укључивати страни држављани у јединице Војске Југославије, али странци у полицијским јединицама ни у једном случају нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања господине Стевановићу. Мени је остало нејасно, остало ми је нејасно како на терену у току извођења конкретне акције делују, да ли по принципу потчињавања, јер Ви мало пре говористе оно «са» ће одредити ко је коме потчињен, у заповести. Дакле како то на терену изгледа у извођењу конкретне акције, имамо на истом терену, ваљда тада пуковника Делића као команданта 124., или тако некако нисам сигуран у нумерацију, или 540., неке моторизоване бригаде из Призрена и имамо Митровића као команданта 37.одреда, две равноправне врло респектабилне јединице, како то на терену и у току извођења конкретне акције изгледа, да ли је ко коме потчињен или су у садејству и ко им је онда претпостављени старешина, а не неко председништво?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да би било једноставно одговорити, значи није једноставно, понављам да тај систем руковођења је аномалија која је изазвала велике проблеме и разумевање, иако правни основ за претпочињавање постоји у закону, то је једна ствар и друга ствар која изазива сложеност то је тај сложени опис структуре ПЈП и њене динамике, али да одговорим конкретно, дакле за конкретан случај то се утврђује баш из те формулације коју сте поменули. Дакле, ако тамо пише 549.бригада, са 37.одредом ПЈП формално 37.одред је потчињен команданту, али сам

притом рекао да упркос томе што је формално тако, на терену су ипак командант 37., имале релативну самосталност, зато што је он одговарао за зону која му је уцртана, он је имао систем веза према својим потчињеним а налазио се поред Делића, непосредно уз њега, тако да практично Митровић је комуницирао са својим потчињеним, али је то увек чинио уз договор са Делићем који је био буквално с њим, на истој тачки, физички на истој тачки. По дејуре Делић је командант и својој и овој придодатој, јер постоји институција придодатих јединица у војној терминологији, придодата јединица је потчињена команданту основне јединице, defakto рекао сам да постоји та извесна самосталност, ако не што би се рекло у потпуности, онда бар у том комуницирању, јер би Делић био дужан да позове команданта 37.одреда и каже уради тако, али пошто су они били заједно, они су рекли, ајде сад покрените ти ове твоје, па онда Митровић узме везу, па позове своје потчињене па каже учините то и то. Дакле, има раскорака троструког у постављању система. Затим у томе како је конкретно решена која ситуација и треће како се на терену конкретно одвија. Мало је сложен одговор али је тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, тешко је разумети јер имамо оне одредбе да ли у Закону о народној одбрани где каже да у време ратног стања и непосредне ратне опасности и тако даље, на терену је неприкосновен војни командант и све полицијске снаге, све снаге Територијалне одбране се потчињавају војном команданту.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али, хоћете да дозволите да одговорим на?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На датом терену у ратној зони. Да.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја могу да одговорим на то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Законски је предвиђена само могућност, то је једна ствар. Друго, та могућност је предвиђена само у операцијама а не све време трајања рата, и треће, та могућност је предвиђена само за одређену јединицу и за одређену зону. Дакле, и то претпочињавање је релативизовано простором, задатком и јединицом, а сва та три елемента морају се наћи у папиру. Наредба Ојданићева о томе је декларативна, потчињавају се сви, и одмах да кажем у томе је био катастрофално тежак проблем, полиција се противила тој наредби због њене формулације која је имала тај смисао како сте га Ви рекли. Сви значи

и личне карте и, ја сам рекао неким војним, аман људи па нећете ви сада да регулишете саобраћај и да издајете личне карте а полиција да иде на фронт, јер је такво било схватање из почетка, а онда су они рекли не, све ми, један старешина је отишао у Државну безбедност у Гњилане и тражио све досијее од сарадника државе. Наравно, ту је настао проблем, превазиђен је проблем временом тако што смо схватили да је негде на средини та наредба а та средина је била претпочињавање само у антитерористичким акцијама по папиру који буде донет и потписан а то су оне заповести. Дакле, све то што је било широко и нејасно, ми смо фактички свели на претпочињавање у задатку, на основу заповести за задатак. Све што је та заповест рекла полиција је извршила, полиција при том велики број чак високих руководиоца они нису ни свесни да су били претпочињени, јер смо ми из штаба подржали то, ја сам однео те наредбе код Митровића и рекао ево добили смо наредбу, јесу ли те јединице спремне, имамо три дана да се припемимо, ајмо да извидимо терен да видимо то и тако даље. Јер никад нисам проблематизовао то претпочињавање претпочињених. Тако да сад кад позовете сведоке многи ће вам рећи да уопште да не постоји јер немају свест о томе, и нису стручни да то схвате на такав начин.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Изводи се војна акција, на терену је одговарајући војни командант. Шта је са редовном полицијом, да ли и она, везано за извођење, дакле говоримо о извођењу те, такве војне акције, да ли је та редовна полиција потчињена том команданту?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не. Значи има, реко сам, потчињавање само кроз заповест, кроз наредбу, али не ону деклараторну са високог нивоа, дакле редовна полиција практично наставља да ради редовне послове колико је то могуће, значи ако је и уопште могуће, патролирање, евидентирање кривичних дела, асистирање истражним судијама, вршење увиђаја по овлашћењу, заштита. Па видите, 50 полицајаца у Сувој Реци, па требају 20 полицајаца само за стражаре околу, замислите шта, а онда ако је још 20 од њих упућено у ПЈП тамо, они само могу да се штите на тој некој импровизованој локацији своје станице. То је неспорна чињеница, јер имам утисак да се понекад на ратно стање, јел, на хаос, рат је пакао у најгорој варијанти, гледа као на мирнодобско стање. Па не можете очекивати од једног човека који ем није превише стручан, ем је угрожен му живот, ем не може да се покрене нигде, ем тражи смештај, или се премешта, да сад баш све испоштује како треба. Наравно, при том не

правдам ни један једини злочин, жалим свакога ко је тамо погинуо и на једној и на другој страни, али тврдим да то није била ни политика, ни план, ни стратегија ни државе ни полиције ни министарства, онолико колико ја знам, а ја мислим да знам довољно, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците нам да ли се сећате команданта 87.одреда Аранђеловића?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја га добро познајем, знам да је погинуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је он изгледао?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја га исто одлично знам, сетио сам се у међувремену, значи у то време сви су били мало неуредни да тако кажем, јер није било услова за хигијену. Значи најчешће се дешавало да су необријани, можда дуже косе, додуше био је неко и ошишан на ћелаво, тако да не могу сад да вежем ко је баш како изгледао, али начелно доминирала је неуредност, забрађеност, како бих рекао, често су се виђали полицајци па и руководиоца с дужом брадом, нису могли да се обрију, поготово кад задатак траје данима, онда кад изађу из задатака то је катастрофа да их видите. Али је то био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, какве је телесне грађе човек, висок, низак, дебео, мршав, плав, црн, у том смислу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па мислим, ето сад бих могао да кажем да мислим да је нешто вишљи од Митровића, незнатно, и мислим да је нешто био сувоњавији од Митра, тако мислим, али значи одлично га знам, као што, ја практично људе које знам знам их по изгледу, по лицу, просто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било нешто карактеристично код њега?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Код кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Ранђеловића?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Анђелковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ранђеловић Зорана, да ли је нешто било карактеристично да сте запазили?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, мислим да њега чак могао бих да кажем нисам ни видео на Косову, јер мени су били важније ове јединице које су биле у жешћем проблему, они су просто држали тачке и код њих није била велика опасност да страдају. Код њих је била велика опасност док дођу из станице до места где треба да раде, ал на самом месту у принципу су имали систем да нису били превише угрожени. А ове

маневарске јединице оне су наравно биле на тежим задацима где би била већа опасност да страдају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу да кренем од позади. Зашто сте баш поредили Аранђеловића са Митровићем, кад Вас је суд питао како је изгледао, откуд Вам идеја да баш са Митровићем га упоредите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па зато што сам питан за Митровића, па сам питан за Аранђеловића, па ме то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису, нису питали сада за Митровића, питали су како је он изгледао Аранђеловић, а откуд Вам идеја да га поредите са Митровићем?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Немам одговор на то питање, нема тако ми је дошло, немам намеру у томе никакву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао Вас је члан већа за однос са локалном полицијом, па сте Ви споменули наредбу Ојданића, која је кажете била декларативног карактера, да су све полицијске снаге подређене војсци. Па онда неко ко извршава неки задатак на терену и ако је из ПЈП он је опет подређен војсци, па ако тај који из полиције из ПЈП дошао на терен Суве Реке да извршава задатак у име војске, да ли то значи да је и локална полиција подређена том који је дошао у име војске да извршава задатак па макар он био из ПЈП, да ли ме разумете?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Разумем, али не значи, дакле одговор је негативан, појаснићу у две реченице. Дакле, рекао сам да је Ојданићева наредба деклараторна, јер она подразумева претпочињавање фронтално свих снага полиције за све време рата, што је било апсолутно нелогично и не усклађено са законом, а онда сам рекао да смо ми то у договору конкретизовали на начин да се таква наредба односи само на извршавање антитерористичких акција по заповести донетој и потписаној, и ми смо то сматрали из нашег угла као претпочињавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлично, то сам разумео али, кад сте ви то донели, ту одлуку да се то сматра само за потписане наредбе, обзиром да се ово дешава други дан рата, други дан бомбардовања, да ли сте Ви то већ урадили или сте то накнадно?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, да. То је наравно урађено након што је та наредба донета а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ја Вас питам за тај тренутак други дан бомбардовања да ли је овај руководиоца полиције у Сувој Реци могао да

схвати да кад неко дође у име нечега што је организовала војска или како Ви кажете по наредби Ојданића, да ли је он могао њега да схвати као некога ко је надређен и да ли је морао да слуша оно што му овај говори?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Како ће неко нешто схватити то је субјективно питање и то је питање перцепције, ја Вам кажем да нико ко је дошао у Суву Реку није могао да постане претпостављени начелнику ОУП-а Сува Река и командиру полицијске станице Сува Река, само зато што је дошао и што се легитимисао да је неко. озбиљни руководиоци у полицији добро знају ко им је шеф, а у полицији постоји принцип једностарешинства, дакле, нема пет руководилаца једном потчињеном. А друго, можда нисам добро схваћен, дакле та заповест дефинише ко се коме претпочињава и на ком задатку и на ком простору, и онда је она јасна, онда је она операционализована тако да свако зна шта му је задатак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас то разумео, Ви говорите о савршеном полицајцу и савршеном командиру, али смо чули овде податак да је том командиру, команданту, командиру у Сувој Реци послат човек који треба да му, како Ви кажете помогне, односно ми смо овде чули да га замени, да ли то значи да то можда није добро разумела шта је?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Приговарам, молим Вас, приговарам оваквим питањима. Прво о терминима и датумима се треба водити рачуна, упућивање у ОУП Сува Река из СУП-а Призрен је било почетком априла, колико се сећам. Друга ствар манипулишемо са претпочињавањем и са.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да чујемо примедбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али то је, ако се сећате то је већ уходан метод да у сред испитивања он мене увек прекине.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Војске и полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете овако, не могу да вас слушам, само да чујем примедбу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Друга ствар, причамо о претпочињавању и одлуци генерала Ојданића, о претпочињавању која је овде несумњиво имамо акт неки, је донета од 18.априла а ми причамо о 23. 24. 25.марту. Према томе нити је било те одлуке нити је она битна за овај период, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји одлуке то је тачно, Оперативног штаба од 18.априла '99.године.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зато, а ми причамо сад о другом периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Наређујем, потчињавају Вам се јединице и. Молим вас, дакле, то је командно место штаба Врховне команде, сектор за оперативно-штабне послове и наређујем потчињавају вам се јединице и органи унутаршњих послова у вашим зонама одговорности».

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја о тој наредби и говорим, наравно она је негде из априла, пре почетка рата, али нисте ме питали, да јесте ја бих одговорио. Дакле, када смо се договорили, додуше не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од проглашења ратног стања, јел било тако неке одлуке?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни усмено без писмене наредбе?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не. Не. али шта је било, поменуо сам Вам на почетку сведочења онај генерални план у Београду који је усвојио Врховни савет одбране, који је војни план, а који је укључивао и једну и другу структуру. Према томе то што смо ми формално прихватили као потчињавање кад је донета наредба, то је у ствари била и пракса пре тога, ми смо само формализовали већ постојећу праксу која је била '98., и до њеног доношења, дакле, ништа друго нисмо урадили. Али нисам имао прилику да, нисам сматрао да је то важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте први пут за злочин у Сувој Реци сазнали из медија или из списка које сте видели када сте се припремали за сведочење у Хагу које је трајало месец дана. Ви као неко од седам руководећих људи у полицији у том тренутку, шта сте закључили и шта се десило у Сувој Реци 26., и након тога?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја нисам нешто посебно закључивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим Вас. Примедба?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија имамо примедбу на овакво постављено питање уваженог колеге тужиоца, овде се тражи од сведока да закључује. Он сведочи о чињеницама и сазнањима, посредним или непосредним, закључују и дају налазе вештаци експерти, он је овде сведок. У том смислу сматрам да је ово питање тужиоца недозвољено, предлагем да га забраните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно, он може свој утисак, своје мишљење након свега као човек који је на високим функцијама био, можете да кажете како је Ваш утисак и мишљење?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ми тражимо одлуку већа судија од сада за сваку процесни приговор тражимо одлуку већа.

:

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ приговор браниоца оптуженог Митровић Радослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше мишљење, Ваш утисак?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам се бавио превише размишљањима, бавио сам се чињеницама које сам имао, можда бих могао да прецизирам то кад сам се сетио, мислим кад сам прочитао први пут оптужницу против овог политичког врха Србије. Дакле у том случају само сам тражио у списима МУП-а да ли постоји предмет о томе или не, то ми је био кључ и рекао сам већ да сам нашао два или три предмета у којима се помиње сличан датум и неке сличне околности, и то је све, пошто то знам, наравно могу да кажем да сада могу да верујем или да неверујем да се то десило, врло је извесно да се десило али не знам ништа о томе и не могу да говорим. Знате, кривично дело се може десити на милион различитих разлога, из разлога и из милион различитих мотива и начина. Стварно не могу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде овако онда, исто то али на други начин?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог дана је у Сувој Реци страдало 48 Албанаца, то каже оптужница, дан пре тога је страдала опет нека група људи, дан пре тога је у селу које је ту близу Суве Реке је опет било пуно мртвих, у да кажем у том региону а све у тих пет дана од почетка бомбардовања се дешавају и друге ситуације у којима страда масован број људи. Вратићу се

на ову Суву Реку, како Ви тумачите, не знам шта да Вам кажем, као неко ко је, коме је колико сам схватио стало до законитости и стало до реда, да се 48 људи убије у центру Суве Реке, да о томе знају људи који су ту радили и полицајци и мештани, да се та тела без увиђаја склоне, превезу у Призрен, сахрани на стрелишту, да се након тога ископају, пребаци за Београд и сахране у Батајници. Шта Вам то као човеку који ето понављам један од седам руководећих људи у том тренутку у полицији, шта Ви о томе мислите, како је то могуће?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То из професионалног угла је неспорно и за вас и за мене, то указује на један тежак, на једно тешко кривично дело да не може теже бити и указује на сумњу да је неко извршио то кривично дело и зна се шта ради и тужилаштво, и суд и полиција, код такве информације. Али ја не могу сада ништа да кажем о томе шта се заиста десило, јер то ћете утврдити на крају поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли. Наравно.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А иначе ја да сам знао за то, ја бих врло добро знао шта сам урадио. Ја сам сазнао за Пусто Село па проверите предмет шта је урађено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо сам то кад сам рекао непосредно и мислио сам за Пусто село.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Према томе да сам ја знао или да су знали они који су требали да знају ништа другачије не би било урађено него као што је урађено у Пустом Селу, имате предмет оволики па погледајте шта је урађено. Зашто би ја Суву Реку скривао, а Пусто Село не бих скривао, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па неки злобници ће рећи зато што је то изашло на интернету, можда зато ето Пусто Село, али ја нисам међу њима.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али то је била само информација, као што ме неко позове телефоном, тако је исто кад видим на интернету, полицајац не бира изворе информација, кад дође до њих он их проверава, да ли је са интернета да ли је одовуд, али могу вам рећи нисмо добили информацију са интернета о злочину у Подујеву, па смо истог тренутка похапсили људе и вратили их са Косова, да ли се тога сећате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сећам се.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако је то некакав одговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сећам се, али се не сећам да сте некога осудили тада.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ми не судимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И не сећам се да сте некога, не не сећам се да сте некога, него се сећам да су ти исти се после вратили на Косово.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не нашом вољом, мојом вољом не. Могуће. Али не ти који су извршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, како можете, па упадате, молим вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Али да се само десило овај први део у Сувој Реци, убиство, па да о томе Ви не сазнате, то некако могу да прихватим, али ми није јасно како је могуће да се све ово након тога деси, а да врх полиције Србије то не зна. Е сад, ту нам помозите који су то путеви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нашта мислите, на?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мислим на ово откопавање, превозење, сахрањивање у Батајници и то, то ми некако није јасно, ето можете ли ту да нам помогнете ко је ту затајио, или ко је то урадио оно што је био план?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је уопштено доста?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, ако може може, ако не може ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, можете нешто да прокоментаришете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо се, ради се о скидању љаге са полиције Србије, ако је то човек који је седми или један од седам руководећих људи у полицији и сад га ја као човека питам да ли може то да нам објасни. Како је то могуће да се то десило?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Приговарам судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас имам приговор. Ми овде не судимо полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете сада да говорите, господин Петронијевић је имао пре Вас реч.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, ово нема питање везе са предметом поступка, са наређењем извршења злочина о коме човек не зна ништа и каже да није обавештен, тужилац га пита, да сад скида љагу са МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не пита га то?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте, то га пита и како зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пита га то?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас то нема везе са предметом поступка и противим се одговору на ово питање које не може да нам разреши ни наређење ни извршење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање, него како је могуће да ето полиција не зна, ето. Кратко и јасно, дакле то је било питање. Како је могуће?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па молим Вас, ја Вам тврдим, мада немам доказе у овом тренутку у граду Београду имате три леша за које нико не зна, не може се на основу тамне, знате тамна бројка је тамна бројка, ја једино могу опет уопштено да кажем, ја дуго нисам веровао у истинитост овога, јер је то заиста једна невероватна ствар. Сада се она чини сасвим извесном, али ја немам одговор шта се ту десило, то је ствар истраге која треба да дође до тога, ја верујем да ће доћи до тога, па ћемо видети ко је у томе учествовао и зашто је учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јер то што је рађено са тим то је рађено против интереса полиције и против појединаца у полицији а не против државе и тако даље. Значи не могу да разумем да неки државни чиновник ради такве ствари против сопственог интереса, против сопствене политике, против сопствене државе, а то је очигледно тако. Ја сам већ рекао неколико пута, то само мени личи на једну заверу иако та реч није популарна, коју је неко наместио Србији да би имао доказ против Србије у неким поступцима који се касније воде. То је моје мишљење, питан сам за мишљење, наравно немам доказе за то, надам се да ће коначно некад бити јасно шта се ту десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли дошли, исто то питање, јесте ли дошли до тога, ако је то завера, ко је тај ко је ту заверу осмислио и ово урадио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је само мишљење, не, не може то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако Ви хоћете то да урадите, мислим, ко је тај који је могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам питан за мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је то завера који је тај који је могао у Београду да сахрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тужиоче, није тако рекао, његово је мишљење?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слажем се, слажем се, управо али.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То морате ви и ми, ја се још осећам полицајцем да докажемо, а ја вам сигурно тврдим да нисмо повучени с Косова и да смо остали, многе би злочине расветлили, а ја сад сам елиминисан из тога потпуно, ја сад могу да причам само своја мишљења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо више око тога. Нисам Вас само питала, шта сте Ви по занимању?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам завршио Војну академију, и по занимању сам полицајац, а по образовању сам војни официр.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли и професор?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесам тренутно професор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. У ком својству сте Ви разговарали, кажете по оном кишном дану, три, четири сата, са педесетак Албанаца?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Као представник МУП-а, као изасланик министра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко Вас је тамо послао?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мене је министар послао на Косову, то сам већ рекао да учиним све да полиција поступа законито и да се тамо безбедносна ситуација учини повољнијом колико је то у тим околностима могуће, према томе радио сам неке конкретне задатке по налогу министра и радио сам неке задатке које сам сматрао да је потребно урадити да би људи боље извршавали своје задатке у условима хаоса и страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је Митровић дошао да Вам реферише о страдању полицајаца у оној касарни, иако је наређење било да се измести. Ми овде имамо податак да је то било 27.марта, 28.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, свеједно, 27., 28. Да ли Вам је говорио нешто о акцији у којој је дан, два, три пре тога учествовао?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу да се сетим, јер ово је био разлог због кога сам га звао, и сад шта ми је све успут рекао, заиста не могу да се сетим, а већ сам рекао да је акција била у континуитету, да их је било много и ја стварно не могу да позиционирам акције по времену, могу по простору, али по времену не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сам Вас разумео, да ако је Митровић изводио неку акцију на територији Призрена-Суве Реке, да је то радио у садејству и са руководиоцем у полицији у Сувој Реци?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, то само зависи од наређења и од текста наређења, тако како тамо пише тако је морало бити. А скоро сам сигуран да никада мирнодобске јединице нису потчињаване никоме, јер оне су остале да раде своје редовне послове, укључујући грађанска стања, личне карте, и тако даље, а ове јединице да тако кажем, са војном способношћу су доминантно радиле екстериторијално ове антитерористичке задатке. Али при том пети аспект који је ПЈП кад припадник ПЈП има информацију о кривичном делу, онда одговара локалној полицијској јединици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте нам објаснили, али, како зна локална полиција да није у питању упад терориста него да је то акција ПЈП ако немају неку синхронизацију?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па искрено да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад упадну у пет ујутру, упадну по кућама, почну да претресају да ово, јел неке то можда изгледа као напад терориста. Како они сад знају да то нису терористи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: О свакој антитерористичкој акцији тој, планира, унапред планираној и припремљеној, достављају се документа до подручног СУП-а. Ја сад не бих могао да кажем који је био механизам информација, информисања о томе да се баш на неком простору изводи акција, то не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да је командир станице Сува Река знао да ће дејствовати ПЈП?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је знао?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу да кажем да ли је знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Призрен знао?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Призрен мислим да је знао, јер углавном ове депеше о налозима и тако даље, иду преко СУП-а, у најмању руку у просторијама СУП-а, начелник СУП-а и командант одреда без посебног налога због сопствених потреба, а ја верујем да се састају најмање два, три пута дневно, размењујући информације, тако да сам сигуран да начелник СУП-а зна, а кад он зна, логично је да он обавести

оног командира у општини да ће се тамо изводити тад и тад акција, а врло је извесно да у таквој учествује неко чак са тог подручја, врло је извесно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је и логично, и некако се слаже са оним што је Митровић рекао да је он управо Ваш позив добио преко командира из Призрена.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он је могао мој позив добити. Не. Он је могао мој позив добити преко начелника СУП-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Начелника СУП-а, да.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је, зато што Митровић није имао сопствену неку чврсту везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је прецизирао начелник полиције Ђуричић звао га је из штаба из Приштине и треба да оде да се јави Вама, баш сте прецизирали.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ми обично позовемо Призрен, кажемо обавестите Митровића да дође дана тога и тога, ту и ту, ради тога и тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да она одлука која је овде, здружене и заједничке команде која није потписана, Вас не обавезује али Ви сте ипак по њој поступали да се не би тај ланац руковођења, а шта би било да је неко одбио да поступи по тој непотписаној?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, прво, ја нисам рекао да је поступљено по непотписаној. Ја то нисам рекао, то је можда било тако, значи, можда је то било тако, али верујем да је онда онај који је то извршио схватио да је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Важно?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Важно, не, да је то законито, да је то регуларна наредба зато је по њој поступио, ја да сам добио такву непотписану наредбу, ја никад је не бих извршио пре консултације, али ја не могу да кажем зашто је Митровић извршио нешто што је непотписано, вероватно је то неко легитимизовао или штаб или Делић или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то могао да?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па, опет, то је сад моје мишљење, значи, и с тим што бих напоменуо да ја лично мислим да упркос тога, морао је бити неки потписник тога.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Судија приговарам. Поставља се питање о заповести овој коју имате овде за коју уопште није утврђено да је стигла до Митровића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините ко је поменуо ту заповест?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сведок је говорио о заповестима и ми смо спомињали заповести.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте, команде, молим Вас постављено је питање у вези непотписане заповести заједничке команде, то је ово што смо добили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али то није била једина непотписана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок се већ изјашавао о томе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок, говорио је о заповестима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али ми нисмо утврдили да је ова заповест стигла до Митровића, да је то та заповест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нико и не тврди, то нико није рекао?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па јесте, поставља се питање непотписане заповести, а једина непотписана заповест је та где пише заједничка команда. Молим Вас, а нисте основну ствар испитали и утврдили шта долази до Митровића, то нисте утврдили, стално идемо у круг а постављамо погрешна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште се не постављају погрешна питања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја Вам кажем да постављате.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да појасним одмах. Значи, мој одговор се заиста треба схватити тако да та заповест није извршена или јесте извршена, то ја не знам шта је с њом, ја само начелно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли на самом почетку кад сам Вам предочила, рекли сте да Ви не знате.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја никако не тврдим да је ова заповест извршена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Чак бих пре могао тврдити да није, него да је постојала нека друга потписана заповест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је било питање. Шта би се десило да неко не поступи по непотписаној заповести овакве врсте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ништа се не би десило, био би похваљен од мене, на пример.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али би био смењен од Лукића?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не би био смењен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не би.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па нема разлога да онај ко је одговоран да то не потпише, који је то проблем потписати заповест, прво ја имам 20 потписаних заповести у мојој архиви, ако хоћете да Вам пошаљем па да видите, не разумем непотписане заповести, то за мене није документ. Мада не искључујем да је неко поступио по њему, али он мора да објасни зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, овде је друго што стоји, сад, ова заповест коју смо добили, али Митровић је конкретно рекао који задатак је добио у овој здруженој команди када је био на састанку са Божићем, он је конкретно рекао и каже да је задатак био прецизан, јасан, да са делом свог одреда, са три чете, борбеном групом из 549.бригаде крене из правца Суве Реке. Он је конкретно говорио о задатку, разумете, али он уопште није говорио о заповести и то стоји, то уопште није ни спорно, апсолутно, него је говорио конкретно о задатку који је добио на лицу места?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, то је, онда ако је то добио тамо онда је сигурно добио одговарајућу заповест. Не верујем да је добио непотписану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, после кад дође време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево брзо ћу завршити. Како Вас је ословљавао Митровић кад је дошао на тај рапорт рецимо?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Искрено да Вам кажем не могу да се сетим, ми смо и пријатељи и, како је баш, да ли је генерале, највероватније генерале. Јер имам, помоћник сам, генерал сам, могло је да бира шта хоће, и Обрад сам његов друг.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мало пре кажете, овај на улазу стражар Вас је ословио са команданте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мене ословаљавају са команданте врло често, и сад и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па, је ли Вас Митровић ословљавао са команданте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али питате ме за конкретно, ја не могу да Вам кажем конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Чак да ме је и ословио команданте не би Вам крио, реко бих да ме је тако ословио, можда јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево, Митровићев исказ од 02.октобра '96., и он човек је убеђен, па ја верујем и дан данас да сте Ви његов непосредни.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочено му је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Ви сте му пријатељ, друг из школе кажете, годинама се познајете, зовете га да га грдите, али му Ви не саопштавате да Ви нисте командир ПЈП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је, ја сам помоћник министра, што је објављено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али што му нисте то рекли?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па нисам му рекао ето, нисам. Објаснио сам зашто му нисам рекао, а могу да прецизирам зашто нисам рекао, зато што сам ја помоћник министра који је покривао као стручни помоћник и ту област, искрено речено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви сте само командир?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Искрено речено, мени се није свиђало што нисам, и био сам поносан што јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је командант, не шире. Није командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али ако сте неко који покрива и ту област, значи имате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Стручно, не, стручно не руководио, стручно, помоћници су помоћници за стручна питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кога сте Ви стручно саветовали ако кажете није постојао командант ПЈП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам стручно саветовао цео штаб, сваког команданта појединачно, сваког полицајца кога сам срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на почетку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то значи Ви мењате и команданта, ако сам ја схватио?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, не, није тачно. Па ја и сад стручно сведочим, молим Вас, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је, апсолутно је јасно.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам схватио да сам овде сведок а не осумњичени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да сте сведок.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па бих молио да интонација питања буде као да сам сведок, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово схватите, молим Вас, ово схватите као предочавање, јел оптужени Митровић је у више наврата рекао да сте Ви командант, да сте Ви одговорни над 37.одредом и над 87.одредом, заједнички командант «А» и «Б» формације био је Обрад Стевановић?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Цео живот сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, молим Вас, значи у том смислу, тако схватите да Вам је предочавање исказа оптуженог Митровића, а не да сте Ви осумњичени?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам сигуран да је он убеђен у то и ја сам му захвалан због тога, упркос томе што мене та чињеница тренутно смета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, и Ви сте сами рекли да сте Ви можда дали Митровићу наређење оно писмени, јел то данас, али да је он то схватио да сте му Ви дали незнајући да му је то уствари послала команда приштинског корпуса?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ма молим Вас да разликујете доносиоца акта од поштара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то, е па да ли сте Ви тада.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Поштар може бити свако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били поштар који је предао Митровићу наредбу а он Вас схватио као команданта?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Прво, врло је могуће да сам му предао наредбу, значи ја сам сасвим извесно предао наредбе неколико пута.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека одговори?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али да ли сам предао у том случају ја не знам. Али сам, кад год сам предао био виши од поштара, јер сам искористио прилику да окупим људе и да кажем господо имамо наредбу овакву и онакву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Петронијевићу.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И да са њима организујем припреме, да схватимо то, то је неспорно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, управо сада.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија могу ли сада да изнесем приговор свој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу је приговор?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Приговор на начин испитивања од стране тужиоца сматрам да је незаконит, тужилац може да покуша да постави питање које је недозвољено и супротно одредбама Законика о кривичном поступку, али сте Ви као председник већа дужни да му то забраните, или да му наредите да преко Вас поставља питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, да је забрањено питање било би забрањено од стране председника већа.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас молим имајући у виду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Председник већа је нашао да није забрањено питање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија могу ли ја сад да завршим ово што сам хтео да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви можете да причате тако цео дан?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, ја хоћу предлог да изнесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Приговор је на начин на који тужилац поставља питање, сматрам да начин на који поставља питања није у складу са Закоником о кривичном поступку, сматрам да Ви не поступате у складу са Закоником о кривичном поступку јер дозвољавате тужиоцу то да ради, а са друге стране Вас молим да нас поштедите овог неформалног ћаскања између тужиоца и сведока. Ја Вас молим нек конкретизује питања, ми имамо до краја радног времена, не знам још колико, зашто одузimate право одбрани да поставља питања на овај начин што ће они причати још овако два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не значи ништа, ако смо и до краја радног времена, то не значи да нећемо наставити сутра, молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија молим Вас, дајте нек тужилац поставља питања преко Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема потребе преко мене да поставља, може директно, нисам схватила да би требало преко мене да поставља, зашто не видим да се комуникација?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Предлажем због тога, због начина на који се обраћа сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвија на неки недозвољен начин, молим Вас?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Због питања, начин на који питање поставља и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само схватам да су питања, зато што је био на високом положају, да ето просто неке ствари су нејасне па Вас у том смислу пита за своје мишљење, и ништа више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија да ли могу ја да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да наставим, и да замолим колегу да седне. Ви сте сад сами рекли да то што је можда личило на поштара да сте Ви то искористили ту прилику и да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија предлог је да се питања постављају преко Вас, одлучите о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам предлог. Хоћете веће да одлучи?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да, да, сваку одлуку од сада веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог Митровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад је сведок сам рекао да приликом давања предаје ове наредбе, је окупио људе, тако сте рекли, да сте окупили људе и покушали да заједно разрадите, да се то уради на што бољи начин. Јесам ли то добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које наредбе, конкретно на коју наредбу мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питајте сведока шта је мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, он уопште не зна о било којој наредби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, нисте слушали, чекајте. Сведок је рекао. Ја молим да се, прво молим да их смирите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, реците?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је рекао да чак иако је био поштар, како каже у неким ситуацијама, да је то била прилика обзиром да је тамо радио саветодавно, да је ту област познавао, да је то и била прилика да онима којима преда ту наредбу да, како каже, мало пре је употребио термин «окупи људе» и да с њима поразговара о акцији која треба да се изведе, и

сад ја питам, значи то говори о сведоку који је и знањем и функцијом упознат са садржином наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознати?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па у конкретном случају да, али ја не знам о којој наредби прича тужилац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прича уопштено, ако добије наредбу па Ви будете као поштар, па пренесете ту наредбу, да ли сте Ви упознати?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па када ја носим то, и када окупим људе како сам рекао, када им презентирам то и одговорим на питања, онда сам наравно упознат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, е?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али при том, не знам за конкретну наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је јасно, то све време говорите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Вас питам, каква је била инструкција полицијског врха, шта да се ради са цивилима у чије се куће улази, претреса, траже терористи и оружје, шта да се ради са тим цивилима. Било је овде података да су постојали неки логори, први пут смо то чули овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Збегови?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Збегови, логори за цивиле. Шта је била наредба полицијског врха, шта да се ради са цивилима који су становници села, градова?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, прво је питање да ли је полицијски врх издавао наредбе или је поступано по закону, то је прво правилно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала наредба у том смислу?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е па то.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно да није постојала наредба, у једном периоду можда рата, била је само, била је прописана процедура безбедносног и хуманитарног збрињавања колоне или неких група грађана који су негде заустављени, стали и били хуманитарно угрожени. Један случај на пример био Шајковац, један је био негде код Ђаковице и тако даље, али молим Вас, никаквих логора, ни говора о логорима. Већ сам рекао да нисмо имали категорију цивили и борци, него смо имали категорију терористи и грађани и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати, рекли сте то све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, шта је било, инструкција се ради са грађанима?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ма зна се, то сваки полицајац зна шта да ради са грађанима. Дакле, није то посебна инструкција.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Противим се опет. Није у питању инструкција, него примена закона. Сведок прича о примени закона а тужилац поставља стално питање инструкције. Нека пита да ли је постојала инструкција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, одговорио је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па не, није постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, господине Ђурђићу не можете тако.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Није постојала, наравно да није постојала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли икада у том штабу или како га зовете, здруженој заједничкој команди расправљали о томе шта са грађанима?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, на тај начин не. Ја сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На било који начин?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Неформално смо расправљали, већ сам сведочио, терате ме да понављам ствари. Кад су кренуле велике колоне, шта да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више о томе причати. Рекао је, прецизно све о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ако је дошло до паљевина, пљачкања, убијања, како је сад то могуће да Ви не предузимате ништа да то спречите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Како не предузимамо побогу. Па узмите документацију досије «КиМ» па ћете видети шта је све предузимано у условима опасним по живот. У условима када гину истражни судије, полицајци и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али ја Вам, ја, то сте нам рекли, али кажете да су правила била јасна за законито поступање а Ви први пут о страдању ових људи, 48 људи сазнајете из новина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тако је рекао, чуо је, немојте сад инсистирати на томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да је неко затајио негде?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако се то десило, и ако нема, наравно да је неко негде затајио, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати молим Вас, све сте то објаснили?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Добро, а можда се није ни догодило, мислим, суд ће утврдити шта се догодило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нажалост догодило се. Хвала Вам немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је на самом почетку излагања рекао да је он био један од шест помоћника и да је у његовом делокругу тог помоћничког рада био је задужење за управу полиције, за образовање полицајаца и тако даље, е сад ме интересује ово за управу полиције, јесте ли Ви били командир свим униформисаним милиционерима, јел, милицији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам био стручни помоћник министра за ту област униформисане полиције.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли имали неку наредбу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Над милицијом?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, само стручно, и имао сам углед висок.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је у оквиру, рекли сте да сте до '97., до почетка '97., били командант ПЈП-а?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли и онда били помоћник?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А нисте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А кад сте постали помоћник?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Половином '97.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А половином, а јел било?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Има у списима предмета.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да добро. Је ли било, писмено сте и постављени и разрешени?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте било, одговорио је на то питање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Е сад ме интересује када сте Ви били то до почетка 1997. године каква је била та организациона структура ПЈП-а? Укратко, Ви сте командант па шта после дође, па ко су други?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Команданти и три структуре одреда – маневарски одред, територијални и одред резервног састава. Значи, укупно негде 15 одреда.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има ли нешто између командира одреда и Вас, има ли неко?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Између команданта одреда и команданта ПЈП нема.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нема? Значи, Ви директно командујете тада кад сте били то до почетка 1997?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Био и кад сам био ангажован на задатку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, разумем. Значи, тад сте Ви били тад а после кад нема никог, Ви кажете нема никог?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Просто није. То је чињеница да не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нема?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А зашто нема нисам ја одговоран.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Разумем да нисте Ви одговорни, а ко је онда изнад команданата одреда у тој ситуацији кад сте Ви разрешени?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па имате она четири аспекта да не понављам. Изнад је министар кад је реч о мобилизацији. Изнад је командир јединице која је ангажована. Значи, то је она сложеност те проблематике, у дисциплинском смислу начелник СУП-а.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На питање судије Крстајића рекли сте да је то претпочињавање полиције војсци само када се у заповести наговести, каже?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Изричито. То је моје схватање претпочињавања. Неко ће рећи да га није уопште било. То је моје схватање претпочињавања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, ако нема у заповести није претпочињавање.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је. Има она генерална наредба из које би се закључила јесу сви претпочињавани, али фактички нису, фактички су били само у задацима претпочињени.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли да у полицији важи, а то важи и у војсци ја мислим принципт једног старешинства, а овде сте једном рекли да су били заједно један до другог команданти војни. Ко је онда командовао?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па то је дефакто. Командовао је свако својом јединицом а де јуре је био командант онај који је именован тамо као прво именовани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли Ви имали икакву надлежност над штабом кад сте били на Косову?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Само стручну а не командну.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Командну не. А од кога су они примали команду?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Руководилац штаба је по решењу био потчињен министру чак не ни начелнику ресора. То у решењу пише, али је тај де јуре ситуација делимично нарушена овим претпочињавањем итд.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е сад ме интересује ово. Овде сте рекли да је Врховни савет одбране донео јединствен план антитерористичких акција јер у том јединственом плану антитерористичких акција пише да су све антитерористичке акције полиција претпочињена војсци?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је генерални план који је обухватио и полицијске и војне јединице начелно нераспоређујући појединачно а та операционализација је вршена кроз ове планове за сваку акцију.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је то било генерално и начелно? Да ли је стајало то да је?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је начелно стајало да у том задатку глобалном ће бити ангажоване толике и толике војне снаге и толике и толике полицијске снаге, али ће се за сваку акцију доносити конкретан план и конкретно наређење о чему сам причао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, али може ли у конкретном наређењу да буде војска претпочињена полицији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То се није десило. Војска је некада изузетно подржавала негде полицију на локалном нивоу али није било тог типа претпочињавања. Наравно пропустио сам да кажем, извињавам се, можда је много важно. То што је у тим акцијама доминантна полиција, како сам ја рекао, била потчињена војсци не значи да полиција није могла и сама извести некога, али таквих случајева је било врло мало. Изузетак је на пример операција полиције у познатом Рачу. То је на пример чисто

полицијска операција, урађен план и изведен. Дакле, то потчињавање није изузело полицији право да сама направи неку операцију у том периоду, али се то није дешавало.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има још једна нијанса. Значи, у реду слажем се, углавном је војска, понекад може и полиција а може и нека полиција изнад војске да буде?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, не може.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не може? Добро. Је ли Лукић примао наређења од командата Приштинског корпуса?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Практично командант Приштинског корпуса никада није насловио наређење на њега, него је директно насловљавао наређење на командата одреда преко својих бригада и то је један мали проблем који је био дефакто јер је практично Приштински корпус заобилазно издавао директно наређења командантима одреда а то је било сагласно оном генералном плану па је тај генерални план делогирао делимично ово решење о формирању штаба.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли да је ова заједничка команда или здружена команда, али да Ви мислите да су то наређења Приштинског корпуса. Откуд мислите то, зашто се зове заједничка?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, рекао сам ја и даље тврдим да заједничка команда као команда не постоји а тврдим да су документа која су потписана као заједничка команда документа Приштинског корпуса.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А то не знате због чега?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А не знам због чега. И по интонацији и по садржају текста и по свему и по деловоднику. Дакле, ја мислим да то није ни спорно више да су документа Приштинског корпуса, проблем је зашто заједничка команда. То је неко именовано нешто што није јасно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да Вас питам, рекли сте овде на питање председника већа, па сте набрајали која возила је све имала Посебна јединица полиције и ови одреди итд.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам се добро сетио свих.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте и лендровер да има, рекли сте мицубиши бели, а да ли је био неки плави лендровер, блиндиран?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не плав, мислим да је било оних светло плавих лендровера или тегет плавих али не знам где и не знам колико а сигурно је било бар један.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Блиндираних је било лендровера.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И лендровери су блиндирани али колико их је блиндирано не знам, јер то је била надоградња што би се рекло у некој убрзаној процедури.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Господине Петковићу, је ли Вама добро? Да ли можете да пратите? Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте, поменули сте генерални акт који регулише питање претпочињавања. О ком генералном акту у ратним условима о ком је то генералном акту реч?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Рекао сам да је то наредба Штаба врховне команде заснована на Закону о одбрани. Ја сам видео документ који је потписао генерал Ојданић. Могуће је да је изнад њега можда врховни командант иако тај појам није јасан, али генерал Ојданић, то је наредба коју сам ја видео.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само замолила за један Ваш коментар. Небојша Павковић је много пута јавно овде а и приликом суђења рекао да претпочињавања није било зато што МУП није хтео да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао?

НАТАША КАНДИЋ: Небојша Павковић. Питам за коментар. Зато што је господин учествовао месец дана у том суђењу, он је врло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преформулишите питање, не можете тако јер овде није саслушан.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само питам коментар, њему је врло познато и то је рекао. Да ли је било неког отпора, да ли Ви знате о томе да је било отпора да МУП прихвати оно што је нека законска регулатива да се значи претпочини у ратним условима војсци?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Објаснио сам, можда ме нисте пратили. Значи, та генерална наредба је била преширока очигледно и како сам ја рекао, декларативна. Полиција се противила томе, војска је инсистирала на томе и било је сукоба. Ипак она у тој форми, та генерална није спроведена, у том смислу може се рећи да полиција није претпочињена војсци, а ја сам рекао како сам схватио да јесте. Дакле, у антитерористичким акцијама де јуре неспорно јесте. Наравно и данас ће војска тврдити да није, а полиција ће тврдити да јесте, то је просто чињеница, а ја Вам кажем шта ја знам и шта ја мислим о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то представља проблем у руковођењу у ратним условима управо ово што Ви кажете да ће војска рећи не, полиција ће рећи ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, април месец али то се односила та наредба и раније. Изволите наставите немојте тако добацивати. Рекао је. Молим Вас наставите питање. Господине Ђурђићу немојте више упадати. Наставите.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Формално постоји правни основ у закону за претпочињавање од почетка рата, али није постојала наредба негде до половине априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте све рекли, немојте понављати.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Извињавам се увек ме упозорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте па све сте објаснили.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јер се занесем па не знам где је крај.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то непримењивање закона имало неке последице на догађаје на терену?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То прво није било непримењивање закона.

НАТАША КАНДИЋ: Па јесте генерално.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Него је био релативни проблем који је убрзо решен а решен је како сам већ објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: Даље, рекли сте да заједничка команда не постоји, Вама није непознато, како се, да ли постоји неко тело координације које координира, координациона група, да ли то постоји? О томе сте говорили у Хагу.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Исто могу да кажем моје мишљење. Моје мишљење је да је требала да постоји, а да није постојала.

НАТАША КАНДИЋ: Говорили сте да јесте у Хагу о координацији.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас нисте ме разумели или ја Вас или Ви мене нисте разумели. Није постојало координационо тело. Координација је увек постојала на свим нивоима чак и на локалном нивоу између различитих структура, политике, полиције, војске, одбране итд., али није постојало формално координационо тело са било којим субординацијским овлашћењима.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то координација значи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Координација је делатност, а координационо тело је организациона форма.

НАТАША КАНДИЋ: Где се, како се врши, на састанцима или на други начин, на који начин се врши координација?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја могу да наведем хиљаду примера на који. Па кад полиција има на пример акцију Рача, она позове локалног команданта војске и каже колега сутра почињемо са операцијом само да знате. Кад војска изводи неку операцију позове локалног командира и каже колега планирали смо то и то да се не збуните. Па то је координација или молим вас одложите ту операцију за два дана да ми завршимо ово. Координација је у ствари договор равноправних.

НАТАША КАНДИЋ: Ја говорим о координацији ових највиших представника војске и полиције тамо где сте Ви, не говорим ја о координацији у Рачу.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам рекао на свим нивоима, укључујући и тај. Координација је када се у Београду састане.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас вратимо се на хотел «Гранд», на онај ваш подрум где седите, ја говорим о тој координацији.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је командно место Приштинског корпуса.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ваши састанци доле, ко седи на састанцима?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па седи на састанцима, свако има своју организациону форму, а повремено се те форме не шаљу.

НАТАША КАНДИЋ: Конкретно ко је доле на састанку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На састанку тих дана, ја знам то добро, јер је почетак бомбардовања сагласно оној наредби о измештању условио да се и војска и полиција стицајем околности за први дан, два, три, не знам колико већ смести у дубоко подземље, што би се рекло, хотела «Гранд» и стицајем околности ту смо остали неколико дана. Након тога смо променили још пет, шест околности, али то је само физички се десило да је и војска и полиција у једном тренутку или у једном краћем периоду била на једном месту. Након тога више никад нисмо били на једном месту али смо знали где је ко и довољно је било да Сретен или Лазаревић кажу ајде да се договоримо мало шта ће ко сутра да ради, да разменимо шта има ново итд. Значи, а кад се то заврши свако иде на своје командно место, свако преузима контролу над својом организацијом и свако одговара за оно што ради. Дакле, јер свако организационо тело, формално тело може да има свог команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте објаснили, немојте поново.

НАТАША КАНДИЋ: Не питам то. Сад сте Ви мени разјаснили, рекли сте, ајде да само то резимирамо да имате састанке и да после тих састанака свако одлази на свој задатак. Да ли су ти састанци проформа преко које се врши та координација између полицијских и војних структура и тела?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је један од начина.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више. Значи јесте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је једна од форми на којој се координација успоставља.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, рекли смо заједнички састанци. Која је друга форма?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Друга форма је телефонски позив. Позову се један полицијски, један војни руководилац и усагласе неке активности у простору, трећа околност је ако смо на терену и изводимо акције па ја онда позовем оног командира који је изашао сувише да му не би побио људе.

НАТАША КАНДИЋ: Када се изводи та акција на терену да ли се пре тога о тој акцији на терену говори на координацији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Начелно не. Значи, то може да буде само сегмент неког разговора о томе шта планира. Шта може да буде? Војска каже могли би сад да уђемо у операцију а полиција каже не можемо сад, сад нам је замена јединица молимо да се одложи за два дана. Та форма да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте о Пустом Селу говорили о координацији? Сад је сведок поменуо. Молим вас морамо да видимо шта је садржај тих састанака, односно координација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је одговорио на ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбија се.

НАТАША КАНДИЋ: Такође данас сте рекли да се претпочињавање догађало у конкретним антитерористичким активностима.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: По мом схватању, то сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Ја не знам шта је по Вашем схватању. Ја хоћу да Вас питам оно што се догађа на терену а Ваше схватање чула сам у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми конкретна антитерористичка активност је на пример ово кретање војске 549. бригаде и 37. одреда, тамо не знам Сува Река, Самодраже, Ораховац, да ли о томе ви говорите на координацији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могуће је али то није правило, а не могу да Вам кажем да ли смо говорили о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Знате шта мене збуњује? Ви на том неком апстрактном нивоу сте у стању да пет дана говорите, али кад дођемо на неки конкретни ниво онда нећете да нам помогнете да схватимо, јер ми можемо овде да разумемо само помоћу чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако нећете да нам помогнете, констатације, него хајте поставите питање и одговориће на оно ако он сматра да треба да одговори.

НАТАША КАНДИЋ: Конкретна активност да ли је она договорена на координацији? Да ли је то што опт. Митровић каже да је у здруженој команди добио инструкције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна, он уопште не зна о том задатку, тако сам Вас схватила.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: О том задатку не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је било акција у Језерцету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.

НАТАША КАНДИЋ: Али не можемо овако да дођемо до било чега, да видимо шта је било на тој координацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас не можемо да провлачимо друге случајеве, никако.

НАТАША КАНДИЋ: Можете ли ми рећи, навели сте нам овде Пусто Село, Језерце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није навео, то сте Ви навели.

НАТАША КАНДИЋ: Он је навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али немојте у том смислу постављати питање. Он даје да би нам објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: Па и ја питам да бисмо добили додатно објашњење. Хоћу да га питам молим Вас. Он је неко међу шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

НАТАША КАНДИЋ: Да видимо шта се догађа на терену. Да ли је то што каже завера, да ли је можда неку заверу имао против тог тела који координира активности, јер ако он, ако је међу шесторицом који руководе не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, он је толико јасно објаснио и како се врши координација и конкретно за који задатак наравно оно што му је познато. Ја не знам шта би сад поново говорио о томе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли може да каже рецимо један пример, илустративан пример?

НАТАША КАНДИЋ: Један, једини примера да нам каже који се тиче, да нам наведе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете неки пример?

НАТАША КАНДИЋ: Не, само не Пусто Село, не Језерце, не само Избицу молим Вас, имате Подујево.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ево на пример Истинић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас конкретно само, немојмо тако. Окрените се према микрофону, објасните, дајте пример да чујемо, да видимо шта ћемо добити? Значи, да објасни на пример како се вршила координација? Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: И како су доносили одлуке о садејству?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ево на пример, велика колона интерно расељених Албанаца креће се од Приштине према Подујеву што је важно, дакле не само према Албанији него према Подујеву и према Куршумлији.

НАТАША КАНДИЋ: Нећемо тај пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас наставите.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Групишу се у једном селу велика количина људи, хуманитарни проблеми, безбедносни проблеми, не знамо шта ће радити терористи итд., преплићу се надлежности полиције, војске, привремене владе, хуманитарних организација јер нас извештава човек са терена, сад ја не знам ко је кога позвао, каже ајде да се сретнемо, да видимо шта ћемо с тим људима па онда ту дође Зоран Анђелковић као представник Привременог извршног већа, дође неко из војске, дође неко из полиције и онда кажемо ево полиција ће обезбеђивати шири круг, ви из привремене владе организујте се да хуманитарно збрињавате људе, војска нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Каже онај ко је у том тренутку био иницијатор тог разговора, не могу сад да се сетим да ли је био Лукић или неко, не могу да се сетим где је био разговор али узео сам као пример. Значи, оној координацији, потреба за координацијом постоји када постоји

један проблем а више надлежности и када просто мора да зна војник где је полиција и полиција да зна где је војска да не побију сами себе.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас. Тужилац је данас врло добро онако издвојио и рекао да првих тих дана нарочито 25, 26, 27. и 28. догађају се тешка кривична дела у великој мери, значи велики број цивила је убијено. Да ли ви о томе разговарате, да ли се то поставља као неко релевантно питање за координацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да одговори на то питање кад не зна.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Приговарам једној ствари. Стално се инсистира да је било много цивила убијених почетком рата. На основу којих доказа? Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас не можете тако сви у глас. Господине Ђурђићу, молим Вас. Не можете на такав начин да стављате приговор. Дакле, постоје искази сведока где кажу да је било јако много цивила које је убијено и имамо и Ви сте спомињали ова два увиђаја нека где је било страдалих људи. У том смислу је било онда питање а не бројкама, ми не можемо да кажемо тачно сто посто колико је?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислите да смо били срећни због страдања цивила, ми смо били несрећни због сваког другог човека, али и већ сам рекао више пута у сваком таквом случају радимо оно што морамо да радимо колико смо могли. Давали смо све од себе да учинимо све.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте то дали све од себе када је у питању овај 25, 26. ?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас, откуд знам шта је било 25, 26-ог, после 10 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да уопште није информисан о тим догађајима, не зна.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Знам да смо ухапсили четири полицајца из Подујева када смо сазнали да постоји сумња да су убили четири цивила у близини Косова Поља и знам да смо данима примали делегацију из Косова Поља да их пустимо и знам да их нисмо пустили, знам да смо их држали у притвору и знам да смо их предали правосудним органима и знам да су ти грађани с Косова Поља писали петицију председнику државе и знам да се председник државе интересовао и знам да их упркос свему нисмо пустили. Узмите тај пример и видећете, а ја ћу да вам кажем пример се зове «породица Блакчори».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон госпођо Кандић, микрофон укључите госпођо Кандић. Да ли имате примедбу на део тог исказа?

НАТАША КАНДИЋ: Па да, зато што говори оно што није тачно, ја знам тачно на коју породицу мислите, породица Блакчори је убијена, полицајци су одмах пуштени. Ево одмах у вези са тим што кажете. Шта сте урадили на координацији пошто истом приликом је убијен је Фехмија Гани, ето то вам је у вези са истог дана када је и породица Блакчори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неко питање?

НАТАША КАНДИЋ: Па немам. Јесте ли разматрали то на координацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор, одбија се одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам наведете шта би као неко послат од министра, да ли Ви сачињавате неки извештај који шаљете министру као помоћник?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам министра извештавао усмено, нисам му правио никакве писане извештаје јер за све што се радило на Косову други органи су били надлежни, ја сам имао само стручну помоћ.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро али о тој вашој пружању стручне помоћи у ратним условима да ли постоји иједан писмени доказ?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Рекао сам вам полиција пише извештај о догађајима а не пише извештај о томе шта радимо, старао сам се да сваки догађај буде евидентиран и да о сваком догађају вертикала буде извештена, значи старао сам се о томе, а надлежност је била других.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да су евидентирани догађаји, да сте се бринули о томе. Који догађаји су ето у вези са тим што кажете, које сте Ви догађаје евидентирали и о њима обавестили министра?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам ниједан ја евидентирао, евидентирала је надлежна полицијска јединица и свакодневно је извештаван МУП о сваком догађају о коме се зна и то имате у досијеима бројним.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте на координацији да ли је помоћник руководиоцу штаба за Посебне јединице полиције, да ли је он писмено извештавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао нам је да је помоћник руководиоцу штаба за Посебне јединице полиције био Горан Радосављевић и ја сада питам да ли је на тим састанцима координације тај помоћник подносио извештаје о

деловању Посебних јединица полиције или о догађајима у које су непосредно укључене Посебне јединице полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он је био помоћник, већ сам објаснио шта значи помоћник, дакле помоћник не значи руководилац и он није имао оперативну руководну улогу над Посебним јединицама полиције већ се старало о административно логистичким питањима Посебних јединица полиције тако да није имао потребу да пише извештај, могао је повремено да реферише на седници штаба о томе шта се дешава, али не о операцијама.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате да ли је реферисао кад? Да ли је било говора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? Уопште?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не свакако да јесте, не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Тих дана па касније да ли је било?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Свакако да јесте али не могу да се сетим конкретног реферисања.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли можете да се сетите неког конкретног реферисања било команданта штаба, било Давида Гајића у вези са деловањем Посебних јединица полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На ком нивоу?

НАТАША КАНДИЋ: На нивоу координације.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја не знам на коју координацију, Ви упорно тврдите неку координацију.

НАТАША КАНДИЋ: На састанцима, нећу да кажем координацију зато што о томе говори три дана у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб МУП-а.

НАТАША КАНДИЋ: Извините нисам разумела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам говорим на ту координацију јер Ви кажете штаб МУП-а.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Госпођа мисли на неку другу координацију.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим на координацију у форми састанака о којој Ви врло детаљно говорите две недеље у Хагу, е о томе.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: О којој координацији, на штабу?

НАТАША КАНДИЋ: О координацији између полицијских и војних структура представника највиших оно што представља ту координацију, ја о томе стално говорим.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Координација је била неформална, неформализована, састојала се у обичним телефонским позивима, без доношења било каквих правних аката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више молим Вас, наставите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само питам да ли је на тим састанцима полицијских и војних старешина било реферисања о деловању Посебних јединица полиције и о догађајима који представљају нека кривична дела а која имају везе са Посебним јединицама полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Никада није било реферисања о Посебним јединицама полиције, дакле било је међусобног информисања о ономе што је надлежност онога ко информише. Дакле, тамо ако се састане војни, полицијски и политички врх тај представник полиције информише остала два представника о томе шта смо радили, шта планирамо да радимо, војник учини то исто, политичар учини то исто и разиђе се и свако производи на своју команду, то сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми како сте Ви као помоћник министра се односили према разним тим плаћеницима, Русима, Бугарима, разним који су се налазили, о томе?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Приговор. Сведок је рекао да у јединицама полиције није био ниједан плаћеник, ниједан странац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да је било?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само у војсци по процедури која је законом прописана.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам само рекла како се односио не везујући ни за полицију ни за војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин сте се односили рецимо по сазнању само да постоје Руси на том терену?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Одговорио сам на то питање. Значи, начелно према свим паравојним, нерегуларним, неукљученим јединицама у ове две структуре смо се односили као непријатељским снагама, а према регуларно укљученим појединцима у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, мораћемо да прекинемо јер имају суђења у пола три, Организовани криминал.

НАТАША КАНДИЋ: Па само нисам завршила ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћемо да прекинемо. Поставите још једно питање.

НАТАША КАНДИЋ: Кад каже да су се односили према њима као непријатељским елементима да ли то онда значи да је било?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не значи да је било, значи можда јесте, можда није.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви знате о томе да ли је било или није?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја не знам да је било.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо овде имали прилике да опт. Митровић препознаје.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас ову инсинуацију опет, ја се извињавам. Човек је рекао за војну структуру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао конкретно шта му је познато и шта му није познато.

НАТАША КАНДИЋ: Каже да му није познато. Ја га сад подсећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако улазити него поставите питање. Да ли имате још питања?

НАТАША КАНДИЋ: Имала сам још ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу наставићемо сутра са Вашим саслушањем, морамо да прекинемо због даљег суђења у поподневним сатима.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕКИДА СЕ главни претрес, а наставља:

03.06.2008. године са почетком у 09,30 сати

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА